

Regularisering cannabis?

p. 4

Flikken in Leuven

pp. 8-9

Brandbakkes

p. 10

LOKO BEZET REKTORAAT

't Is bezet

Woensdag 22 november bezette de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) het rectoraat van de KU Leuven. Op die manier wou Kringraad, de raad van Loko die zich ondermeer met onderwijs bezighoudt, zijn ongenoegen uiten over de manier waarop de academische overheid het semestereksamen-dossier afhandelde.

Toen de Akademische Raad (AR) — het hoogste beleidsorgaan van de universiteit — zich op 9 oktober uitsprak voor semestereksamens viel de bom. De manier waarop deze beslissing tot stand was gekomen, stuitte Loko namelijk zwaar tegen de borst. De beslissing pro semestereksamens werd niet gedragen door de brede academische gemeenschap. Bovendien werd het advies van de Onderwijsraad (OWR) om het semestereksamensysteem pas vanaf het academiejaar 2002-2003 in te voeren, niet opgevolgd. Dat jaar uitstel is volgens de studenten nodig omdat een curriculumhervorming op zo'n korte periode niet garant staat voor een kwaliteitstijging.

De reactie van de studenten bleef niet uit: tien dagen na de principesbeslissing kwamen enkele duizenden studenten op straat. Niet tegen het principe van semestereksamens, wel tegen het tekort aan inspraak in deze kwestie, een veruitwendiging van het democratisch deficit. Ondanks de massale opkomst week de Akademische Raad geen millimeter af van de krachtlijnen van haar beslissing. Wel keurde de AR op 13 november de oprichting van twee werkgroepen goed. De doelstelling van deze werkgroepen is duidelijk: de implementatie van het semestereksamensysteem begeleiden. De Koördinatiegroep Uitvoering Onderwijsbeleid moet er voor zorgen dat de timing en de invoering van semestereksamens binnen het konsept van begeleide zelfstudie

goed verloopt. De Vaste Werkgroep Curriculumhervorming heeft als belangrijkste taak de vereiste curriculumhervormingen binnen het kader van semestereksamens te verzekeren. Kwestie van knip- en plakwerk te vermijden. Naast leden van het Gemeenschappelijk Buro en de Onderwijsraad, zelfstandig academisch personeel, het assiterend en bijzonder academisch personeel, zetelen ook studenten in deze werkgroepen.

BOETADE

De goedkeuring van dit voorstel en de wil van de studentenfractie om hun positieve en konstruktieve bijdrage te leveren, waren echter niet voldoende om de negatieve stemming over de wijze van invoering te doen keren. Ook de eis voor een jaar uitstel bleef staande. Het hek was echter pas volledig van de dam toen de vraag van de studentenfractie op AR afgewimpeld werd

van het rectoraat was het gevolg. De eisen werden de wereld in gestuurd door persberichten. De minimumeis was een jaar uitstel voor de implementatie van semestereksamens zodat het advies van OWR opgevolgd wordt. Daarnaast stelden de studenten duidelijk de vraag naar een eerlijke discussie ten gronde over de semestereksamens op ieder beleidsnivo en meer inspraak voor de basis — lees: de permanente onderwijscommissies (POK's) en de fakulteitsraden.

MANIFEST

Met deze eisen werd donderdagmorgen naar de rektor en zijn beleidsploeg gestapt. Na enkele uren werd de bezetting beëindigd wegens akkoord bereikt. Drie krachtlijnen vormen de basis van dit vergelijk. De studentenvertegenwoordiging zal een nota opstellen die handelt over de timing van de implementatie van het semestereksamen-

den op AR een discussie gewijd worden aan de betreffende nota.

Dit akkoord werd door de studenten aanvaard omdat er voor een groot deel aan hun eisen tegemoet is gekomen. Zo zal de bespreking op de AR nu veel beter onderbouwd zijn doordat een veel grotere basis gekonsulteed zal worden. Dit is voor Loko-Kringraad een manifeste aanwijzing dat de academische overheid nu wel bereid is de mening van de basis te respektieren. De studentenfractie meent dan ook dat dit een stap is in de richting van het meer transparante en democratische beleid waarvoor Loko ijvert.

KRACHT

Door deze actie, waarbij men concreet de wijze aanklaagde waarop de academische overheid het semestereksamen-dossier heeft aangepakt, blijkt dat de studentenbeweging

haar eigen woorden *au sérieux* neemt. Loko koppelt namelijk de bezetting aan de eis om het democratisch tekort bij besluitvorming in heikle dossiers op te heffen. Zo blijft de studentenbeweging trouw aan de woorden die ze uitsprak in de studentenspeech: "Geachte leden van de academische overheid, rekt niet te zeer op de slaperigheid van uw studentenbeweging. We zouden kunnen wakker worden. En met enige inspanning zelfs in staat zijn om op te staan en uw achterban wakker te schudden. Deze toespraak is een inleiding. We zullen toenemen in kracht en scherpte, naarmate het nodig zal wezen. Aan u dragen wij deze toespraak op, eminente leden van de academische overheid. Aan u durven wij vragen

of het uw beleidsmatige wil is: dat studentenvertegenwoordigers worden gepaaid met de illusie van participatie? Dat duizenden mensen die zich dagdagelijks inzetten en uw beleid aan den lijve ondergaan NIKS te zeggen hebben?"

Marie-Anne Dedeurwaerdere

In het middelpunt vlooiden wij voor u de kriminaliteitscijfers van Leuven uit: 'rektoraten bezetten' staat voorsnogniet in een aparte categorie vermeld — misschien hoort het wel samen met fietsdiefstal thuis onder 'storende fenomenen'. In tegenstelling tot Jupiler zat cannabis niet in de overlevingsvoorraad — waarschijnlijk omdat je daar een Brandbakkes van krijgt.

(foto Pieter Van der Aa)

met de ondertussen beruchte boetade van rektor Oosterlinck: "Uw vraag wordt geakteerd, maar niet ingewilligd".

Na dit voorval werd duidelijk dat alle mogelijke reguliere wegen bewandeld waren om de discussie op beleidsnivo te heropenen — althans via de geijkte kanalen. Harde actie drong zich op om alsnog de eisen van Loko-Kringraad kenbaar te maken. Een bezetting

systeem waarin gepleit zal worden voor het uitstel van één jaar van het semestereksamensysteem —zoals reeds door OWR geformuleerd. De studentenvertegenwoordiging engageert zich er toe om deze nota aan de dekanen te bezorgen met de vraag deze te agenderen op de fakulteitsraad. Een vraag die de rektor ondersteunt. En tot slot zal op basis van de bespreking in de fakulteitsra-

Homo Lesbisch Bi ?

holebi-jongeren

&of is een jongerengroep voor en door meisjes en jongens tot 26 jaar die homo, lesbisch of bi zijn. Veel jongeren hebben die gevoelens, maar weten niet goed waarheen of durven er met niemand over praten. Bij &of kan je andere jongeren leren kennen, je kan er praten en lol maken, kortom jezelf zijn.

Wat doen we zoal?

Elke maandag komen we samen voor een activiteit, afwisselend informatief (bijv. over coming out of relaties) of ontspannend (bowling, film,..). We organiseren ook af en toe een fuif.

Kalender

Maandag 4/12
Sinterklaas-special

Maandag 11/12
INSTAPMOMENT!
Gezellige Kaas & Wijnavond

Vrijdag 15/12
&of-FUIF in zaal Lido

Maandag 18/12
INSTAPMOMENT!
The future is bright, the future is pink.

meer info over waar & wanneer op www.enof.be

Wil je meer weten?

Als je meer wil weten over &of kan je dit strookje opsturen naar &of, postbus 113, 3000 Leuven-3.

Ik wil meer informatie over &of. Stuur deze onder neutrale en gesloten omslag naar:

Naam:

Adres:

www.enof.be email: info@enof.be

PB 113, 3000 Leuven-3 - Tel.: 016/20 06 06

Veto
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 27, Nummer 11
27 november 2000

Ver. uitg.: Loes Geuens
Hoofdredactie: Marie-Anne Dedeurwaerdere
Redaktiesekretaris: Loes Geuens

Doka: Marie-Anne Dedeurwaerdere, Jeroen Op de Beeck, Steven Van den Eede, Pieter Van der Aa

Medewerkers: Vincent Byloo, Filip De Keukeleere, Filip Hermans, Astrid Houthuys, Ilse Lauwers, Caroline Leysen, Tine Nelissen, Stephan Neetens, Thomas Leys, Carl Pauwels, Kathleen Raskin, Saskia Renckens, Cedric Ryngaert, Steven Van den Eede, Maarten Van Meer, Tijn Van-neste, Matthieu Van Steenkiste, Leen Van Zele

Lay-out en vormgeving: Marie-Anne Dedeurwaerdere, Tom Dereux, Stijn Festraets, Ellen Claes, Kristof D'Exelle, Pieter d'Hoine, Loes Geuens, Joost Helsen, Gudrun Labiau, Peter Mangelschots, Carl Pauwels, Saskia Renckens, Helene Tops, Steven Van Dessel, Heidi Van Hout, Matthieu Van Steenkiste

Cartoonist: Jan Op de Beeck
Dtp: Tom Dereux, Loes Geuens, Willy Leung, Steven Van Dessel, Heidi Van Hout

Spelling: Marie-Anne Dedeurwaerdere
Eindredactie: Marie-Anne Dedeurwaerdere

Assistentie-eindredactie: Ellen Claes, Peter Mangelschots, Carl Pauwels, Saskia Renckens

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Oplage: 9000 eksemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250fr/6,20 €; niet-studenten: 350fr/8,68 €; buitenland: 700fr/17,35 €; steun vanaf 1000fr/24,79 €; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

D	A	R	T	E	L	W	O	L	F	
A	P	E	R	T	G	A	P	E	R	
A	R	A	N	D	E	S	G	A		
S	I	K	A	A	K	B	E	U		
L	O	T	K	O	O	R	D			
A	K	U	S	H	A	N	D	E		
S	P	E	K	A	S	E	T			
B	O	T	P	A	K	M	O	L		
E	K	B	A	S	I	S	R	A		
S	E	D	A	N	W	A	G	E	N	
T	R	O	L	E	I	R	O	N	D	

575 verlichte personen

De vooravond van een lang aangekondigde verjaardag komt er aan. Op 8 december zal het Ladeuzeplein baden in een feestelijk licht: een sferig schaduwspel, gekreëerd door kaarsen, één voor elk jaar. Het plein zal omgetoverd worden tot de ideale lokatie voor de eigenlijke 575e verjaardagshappening van de KU Leuven.

Tien levensgrote letters, gevormd door personeel en studenten, elk met een brandende kaars in de hand, maken de naam KU Leuven tot een vurig geheel. Wil je deel uitmaken van deze levensechte lichtkrans, weet dan dat je aanwezigheid zeker op prijs gesteld wordt.

(cp)

Energietips

Het wordt weer stilaan tijd voor de tesisschrijvers onder ons om nog wat vaker voor het computerscherm te gaan hangen. Daarom enkele energietips rond computers: een screensaver is wel leuk, maar het verbruikt best wel veel energie. De computer op stand-by zetten (kan je normaal zelf toevoegen aan het startmenu) is een betere optie.

Nog steeds zijn er mensen die geloven dat het slecht is voor een PC om het beestje uit te zetten. Beste goedgelovigen DAT IS NIET ZO. Ga je dus voor langere tijd weg, zet hem dan UIT. Wie vindt dat het opstarten te lang duurt: druk eerst op het knopje en doe dan je jas uit.

Computers verbruiken, net als teeeves, een groot deel van hun energie als ze niet gebruikt worden. Een t.v. in stand-by verbruikt nog steeds 20 Watt (een werkende t.v. 80, als hij uit staat). Doe dus de moeite om niet voor het knopje op de afstandbediening te kiezen, maar wel voor de knop op de televisie. De mensheid zal u dankbaar zijn.

Heel wat mensen hebben een multimedia-pc. Dit betekent dat niet alleen een pc wordt ingeschakeld, maar ook allerlei andere toestellen (printer, scanner, geluidsboxen, mikrofoon) Al deze toestellen verbruiken energie, terwijl ze er vaak werkloos bijstaan. Ook deze toestellen verbruiken trouwens energie in stand-by!

Elke sympathieke mens die zijn scherm uitzet, spaart 250 tot 500 frank uit. Wie zijn extra toestellen uitzet, kan dus nog veel meer besparen!

(gp)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Horizontaal — 1 Boeddhistische tempel — Ritsig 2 Bestanddeel — Brandgang 3 Strop — Azijn — Voegwoord 4 Slot — Met een biesje errond 5 Pak — Italiaans ex-wielrenner 6 Edelsteen 7 Snelschrift — Meisjesnaam 8 Ondermijne — Oudnoors verhaal 9 Deel van de bijbel — Gemeente in de Rupelstreek — Serre 10 Japanse munt — Kleine deugniet 11 Geestdrift — Plaats in Nederland.

Vertikaal — 1 Braziliaans minister van sport — Wederzijdse doordringing 2 Dubbelzout — Opschrift 3 Ontmand — Achter 4 Voorbij — Op en neer bewegen 5 Zangeres — Polynesisch volk 6 Inwendig in samenstellingen — Vogel 7 Nederlands schaakgrootmeester — Vod, prul 8 God van de tijd — Overdreven 9 Buitenaards wezen — Gekruld bont 10 Godin van de vrede — Kwartssteen 11 Berucht seriemoordenaar — Brugs schrijver.

Door Peter Mangelschots

Oosterlinck ondergraaft kredibiliteit Vlaamse rektoren

Tijdens zijn vergadering van 22 november jongstleden kwam de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) op aansturen van de KU Leuven terug op zijn eerder genomen beslissing over een voorstel van versoepeling van de overdrachtsvoorwaarden naar een bisjaar. Het gehele dossier moet nu intern bij elke instelling besproken worden. Een definitieve uitspraak wordt eind januari verwacht.

Op 18 oktober aanvaardde de Vlir, de vergadering van de zes Vlaamse rektoren, een voorstel van de Werkgroep Onderwijs van de Vlir dat de overdrachtsvoorwaarden naar een bisjaar aanzienlijk versoepelde. Een student zou onvoorwaardelijk het recht op een overdracht verwerven indien hij van een vak examen afgelegd heeft en er minstens een tien op behaald heeft (zie Veto 8).

De beslissing van de Vlir was de operationalisering van een beleidslijn die de Vlaamse rektoren een jaar eerder hadden getrokken. Sinds september 1998 dacht de Werkgroep Onderwijs van de Vlir na over de flexibilisering van het universitair onderwijs. In de praktijk betekende dit dat de Werkgroep zich boog over de invoering van een creditsysteem in Vlaanderen. Dit maakte deel uit van de voorbereiding van het Vlaamse universitaire onderwijs op de internationale evolutie waarvan onder andere de Bolognaverklaring, de intentieverklaring uit 1999 van 31 Europese Onderwijsministers die als doelstelling heeft het hoger onderwijs in Europa te harmoniseren, het gevolg was. In juni 1999 keurde de Vlir een visietekst goed waarin de Werkgroep Onderwijs een pleidooi hield voor een flexibel

onderwijssysteem en de rektoren vroeg een standpunt in te nemen over de invoering van een creditsysteem mits een aantal onderwijskundige randvoorwaarden gerespecteerd werden. De rektoren verzochten de Werkgroep deze tekst te operationaliseren met bijzondere aandacht voor de eerstejaarsstudenten.

Rijp

De Werkgroep Onderwijs legde zijn voorstel van operationalisering voor aan de Vlir op 18 oktober jongstleden. Hij suggereerde de rektoren twee mogelijke scenario's. Een eerste scenario omvatte ondermeer de versoepeling van de overdrachtsregels naar een bisjaar. Een tweede scenario was ambitieuzer en behelsde de invoering van een volwaardig creditsysteem. De Werkgroep adviseerde de konsekutieve uitvoering van beide scenario's. Alle rektoren konden zich vinden in het eerste scenario, maar vonden dat Vlaanderen nog niet rijp was voor een volwaardig creditsysteem. Er bestond enkel onenigheid over de 10 op 20. De VUB had liever de 12 gehandhaafd uit vrees voor een daling van het scoringsgemiddelde en het aantal graden, maar zowel KU Leuven, UA als LUC spraken zich uit voor de 10 als sesuur. André Oosterlinck, rektor van de K.U.Leuven, waarschuwde wel voor de mentaliteitswijziging die bij de docenten nodig zou zijn op kwoteringsvlak. De RUG gaf geen bemerkings over de 10 als sesuur. Voorzitter Els Witte konkludeerde dan ook: "Er moet voor geijverd worden om het eerste scenario zo snel mogelijk te implementeren en het tweede scenario verder uit te werken."

Op de Vlir-vergadering van vorige week woensdag lagen de technische voor-

stellen van wijziging van dekreet en besluit voor. De rektoren hielden het echter niet bij een bespreking van de technische voorstellen, maar heropenden op aansturen van André Oosterlinck de discussie over de grond van de zaak. Op dat ogenblik bleken zowel André Oosterlinck als Jacques Willems, de rektor van de RUG, koude voeten gekregen te hebben over een onvoorwaardelijke overdracht vanaf 10. Bovendien bestond er discussie over de aard van de vorige beslissing van de Vlir. Harry Martens, rektor van het LUC, verduidelijkt: "Over de aard en de 'hardheid' van de beslissing van de Vlir van 18 oktober kan men van mening verschillen. Op de laatste Vlir-vergadering bleek duidelijk dat niet iedereen dit op dezelfde manier begrepen had. De afspraak is nu dat alle universiteiten de gelegenheid krijgen om dit nog eens intern te bespreken." De Vlir verwacht een definitief antwoord van de verschillende instellingen tegen eind januari 2001.

STROOM

De voorgeschiedenis van deze bruuske koerswijziging van de Vlir speelt zich af aan de KU Leuven. Op 14 november verstuurde André Oosterlinck een e-mail naar zijn dertien dekanen. Hij redigeerde deze e-mail tezamen met de koördinator onderwijsbeleid, Frans Lammertyn. Het Gemeenschappelijk Buro, de bestuursploeg van rektor Oosterlinck, werd voor het overige niet gekonsulteed en pas een week later op de hoogte gebracht. In de e-mail vroeg Oosterlinck de dekanen om een advies over het Vlir-voorstel tegen zaterdag 18 november. Jan Pauwels, dekaan van de Fakulteit Lichamelijke Opvoeding en Kinesiterapie, verduidelijkt: "De e-mail van de rektor was zeer beknopt, een tiental regels. De rektor schreef dat in de Vlir tijdens een bespreking van een voorstel van versoepelde overdrachtsregeling twee stromingen merkbaar waren. Een eerste was voorstander van een onvoorwaardelijke overdracht vanaf 10. Een tweede wou er toch nog voorwaarden aan koppelen, meer bepaald overdracht vanaf 10 indien 57,5 %, overdracht vanaf 11 indien 55 %. Gelukkig was het de dag daarna zowel Permanente Onderwijs Commissie LO als kine want anders was het heel moeilijk geweest voor mij om mijn fakulteit nog te konsulteren. De rektor heeft de dekanen vooraf trouwens nooit geïnformeerd over de flexibiliseringsdiskussie die bij de Vlir aan de gang was." Eddy Van Avermaet, voorzitter van de Werkgroep Onderwijs van de Vlir, stelt: "De eventuele restriktieve antwoorden van de dekanen op deze mail kunnen als zodanig niet gebruikt worden als argument tegen het voorstel dat op de Vlir voorligt." "Wanneer men Oosterlinck's mail leest," gaat Van Avermaet verder, "moet men de volgende vier elementen in rekening brengen. Ten eerste stelde Oosterlinck dat de Vlir nog geen definitieve beslissing had genomen, wat niet klopt. Ten tweede blijkt nergens uit het verslag van de Vlir-vergadering van 18 oktober dat er een stroming was die toch nog voorwaarden aan de overdracht wou verbinden. Ten derde liet Oosterlinck na aan zijn dekanen mee te delen dat een mogelijke versoepeling van de overdrachtsvoorwaarden een tussenstap was op weg naar de invoering van een creditsysteem. Ten vierde vermeldde Oosterlinck niet dat het voorstel een belangrijke restriktie inbouwde voor de eerste kandidatuur om de studievoortgang en de overgang secundair-tertiair onderwijs te bewaken." Samengevat, het lijkt erop dat Oosterlinck zijn dekanen gedesinformeerd heeft.

GROND

Oosterlinck geeft toe dat hij zijn dekanen meer informatie over de kontekst van de discussie had moeten geven. Over de grond van de zaak stelt hij echter: "Na de Vlir-vergadering van 18 oktober ben ik me er bewust van geworden dat zo'n grote versoepeling misschien toch niet opportuun was. Wij hebben in Vlaanderen immers een traditie van kontekstueel kwoteren. Iets wat in dat voorstel volledig wegvalt. Bovendien vrees ik dat docenten aanvankelijk minder punten zullen geven, wat onze internationale reputatie niet ten goede zal komen en eigenlijk zou een dergelijke hervorming voor mij intern ook niet echt op het gepaste moment komen." De verdeeldheid van zijn dekanen en overleg met Jacques Willems deed hem beslissen de discussie tijdens de Vlir-vergadering te heropenen.

Rob Tilmans, voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Studenten, repleceert op Oosterlinck: "Eigenlijk mag men die traditie van punten geven in kontekst niet overroepen. Het voordeel van de versoepelde overdrachtsregeling zou net zijn dat elke docent geresponsabiliseerd wordt. Hij of zij zal grondig moeten nadenken over wat geslaagd en niet-geslaagd nu juist betekent. Misbruiken kunnen aangepakt worden door de deliberatiekommissie." Eddy Van Avermaet maakte ter voorbereiding van de Vlir-raad van 22 november een analyse van de slaagsijfers en de graden aan de KU Leuven nadat de sesuur voor de overdracht naar een tweede zittijd er verlaagd was van 14 naar 12. "Ik maakte een vergelijking van de gegevens van de drie jaren voor de hervorming en de drie jaren erna. Het aantal geslaagden bleef status quo. De enige tendens die op termijn merkbaar was, was een daling van het aantal voldoeningen en een stijging van het aantal graden. Men kan dus vraagtekens plaatsen bij het argument dat het scoringsgemiddelde zal dalen."

Rob Tilmans besluit: "Wat ik vooral betreurt, is het verlies aan kredibiliteit dat de Vlir nu lijdt." Men kan inderdaad niet ontkennen dat het beleidsimago van de Vlir hierdoor geschaad wordt. Het lijkt wel alsof de Vlaamse rektoren niet in staat zijn getrokken beleidslijnen consistent uit te voeren. Oosterlinck nuanceert: "Waar-schijnlijk hebben de rektoren in juni 1999 niet voldoende nagedacht over de konkrete draagwijdte van de getrokken beleidslijn. Na 18 oktober hebben we het voorts misschien nogal onhandig gespeeld, maar uiteindelijk blijft het een geïsoleerd incident."

INSIDENT

Laat ons hopen voor de Vlir dat het inderdaad bij een eenmalig insident blijft. Vraag is wel wat na dit insident nog de functie kan zijn van de Werkgroep Onderwijs. Zitten daar dan geen verstandige mensen in die grondig nadenken over de gevolgen van hun adviezen? En wat te denken van de kommunikatie tussen de verschillende vertegenwoordigers van een instelling in de Vlir? Mark Debrock, de vorige koördinator onderwijsbeleid van de KU Leuven, heeft in de Werkgroep immers steeds de 10 als sesuur verdedigd. Het woord is nu aan de instellingen. Inspraak is op zich lovenswaardig, maar het Leuvense voorbeeld leert dat zonder korrekte en tijdige informering moeilijk een onderbouwd advies verwacht kan worden. Ook daar hangt de geloofwaardigheid van het Vlaamse universitaire bestel van af.

Stephan Neetens

Vertrouwenspersoon ongewenste intimiteiten

Ongewenste intimiteiten komen overal voor waar mensen samenwerken. Ook aan de universiteit. En het is niet omdat er in het verleden weinig officiële klachten waren, dat het een te verwaarlozen probleem is.

Door het aanstellen van een vertrouwenspersoon wenst de KU Leuven duidelijk te maken dat ongewenste intimiteiten niet geduld worden. De vertrouwenspersoon heeft de taak om personen die het slachtoffer zijn van ongewenste intimiteiten te helpen zoeken naar een oplossing. De ideale oplossing is deze waarbij het ongewenste gedrag stopt en de klager geen nadelige gevolgen ondervindt van zijn aktie.

Het begrip 'ongewenste intimiteiten' is zeer ruim. Het gaat om ongewenst gedrag van seksuele aard of elk ander op geslacht gebaseerd gedrag dat afbreuk doet aan de waardigheid van de betrokkene. Hieronder valt lichamelijk, verbaal of non-verbaal gedrag dat de betrokkene als onaangenaam ervaart. Zelden zal het hier aanranding of verkrachting betreffen. We hebben het hier meestal over opmerkingen, verzoeken, aanrakingen, een andere manier van kijken... Ongewenste intimiteiten kunnen een eenmalig feit zijn, maar het kan zich ook gedurende een lange periode blijven voordoen.

Ongewenste intimiteiten kan dus een zeer subjektief begrip zijn. In zekere mate bepaal je zelf je grenzen. Wie ze zonder jouw toestemming overschrijdt, begaat soms ongewenste intimiteiten. Vele vormen van ongewenste intimiteiten lijken echter banaal, zodat niemand erover spreekt. Of erger: de vrees voor represailles overheerst. Deze redenen maken het begrijpelijk dat iemand zeer lang wacht om iets te ondernemen.

In elk geval kan je met deze problemen terecht bij Rikka De Roy, de vertrouwenspersoon van de KU Leuven. In de eerste plaats kan je met haar praten zodat zij zich een beeld kan vormen van de situatie. Daarna worden enkele strategieën overlopen om bijvoorbeeld je assertiviteit te verhogen. Een mogelijkheid is dat de vertrouwenspersoon ook de aangeklaagde kan aanspreken, wat vaak efficiënt is. In 70 procent van de gevallen houdt het ongewenste gedrag daarmee op. Als dit toch niet voldoende is om het gedrag te doen stoppen, kan overwogen worden om een formele klacht in te dienen. Bij het indienen van die klacht wordt de koördinator Studentenvoorzittingen ingelicht en start er een neutraal onderzoek. Zowel klager als aangeklaagde worden gehoord en er wordt uitspraak gedaan over eventuele schuld. Een sanktie kan volgen.

Steeds zal de vertrouwenspersoon samen met de gedupeerde zoeken naar een passende oplossing. Daarbij zal de vertrouwenspersoon nooit stappen ondernemen alvorens die met jou te bespreken en je toestemming te vragen.

(mad)

Rikka De Roy heeft spreekuur elke donderdag van 13u tot 14u, Naamsestraat 80. Je kan haar ook steeds bereiken op de volgende nummers: 016/32.44.13 (tijdens het spreekuur) of 016/32.44.20 (buiten het spreekuur). Of je zendt een e-mail naar rikka.deroy@dsv.kuleuven.ac.be.

Cannabis: magda?

Fe federale regering beraadt zich al een tijdje over het nieuwe drugsbeleid. Over de aanpak van harddrugs is er grote eensgezindheid, maar de mogelijke depenalisering of legalisering van cannabis blijft een heikel punt. Het wordt nog even wachten op witte rook uit de Wetstraat.

Het had een sereen debat moeten worden. Minister van Volksgezondheid Magda Aelvoet (Agalev) gunde zichzelf een jaartje de tijd om in een werkgroep orde op zaken te stellen in het drugsbeleid. Wat betreft cannabis had de vorige regering een tweeslachtige oplossing nagelaten. Een omzendbrief voor de procureurs-generaal bepaalt dat de vervolging van cannabisbezit voor eigen gebruik de laagste prioriteit krijgt, maar hij stelt geen maximumgrens vast. Dat creëert onzekerheid, zodat je in het ene arrondissement voor vijf gram een veroordeling oploopt, terwijl je elders voor vijftig gram vrijuit kan gaan.

De regering-Verhofstadt wilde vooral deze onduidelijkheid wegnemen en zou met een beleidsnota diverse maatregelen voorstellen. De poppen gingen begin november echter al aan het dansen. In de pers lekten voorbarige berichten uit: de regering zou overwegen cannabis te legaliseren. Minister van Justitie Marc Verwilghen (VLD) haalde het verdrag van Schengen boven, maar anderen beweren dat het verdrag toch een zekere speling toelaat bij het voeren van een eigen drugsbeleid. Zo voeren Duitsland en Nederland al een gedoogbeleid.

ANEKNOTE

Intussen gaf minister Aelvoet groen licht aan een proefproject dat het medisch gebruik van cannabis moet mogelijk maken. Dit is zonder meer een doorbraak. De medicinale eigenschappen van cannabis zijn legio. Cannabis verlaagt de bloeddruk en heeft een pijnstillend effect. Vooral multiple sclerose-patiënten en mensen die lijden aan glaukoom kunnen hun leed verlicht zien door de inname van cannabis. De verdeling zou in de eerste plaats gebeuren via de apotheken en de bevoorrading zou via Nederland gebeuren. Nadien moet een evaluatie volgen.

Toch moet gewaarschuwd worden voor negatieve gezondheidseffecten van overmatig cannabisgebruik. Algemeen wordt aangenomen dat cannabis het concentratievermogen grondig aantast. Leertaken worden relatief slechter uitgevoerd wanneer men onder invloed is. Testen wijzen echter ook uit dat er geen sprake is van permanent geheugenverlies. Vaak wordt gesteld dat cannabisgebruik tot luiheid leidt. Oorzaak en gevolg kunnen echter ook omgekeerd worden: gedemotiveerde mensen grijpen sneller naar genotsmiddelen.

Toch bestaat er in de medische wereld heel wat weerstand. Cannabis staat immers niet vermeld in de belangrijke naslagwerken waaruit geneesmiddelen hun autoriteit halen. In Vlaanderen loopt er momenteel geen onderzoek naar de medische kwaliteiten van cannabis. Hiervoor worden niet alleen redenen van juridische aard aangevoerd, maar ook eksterne druk. Ook in onze eigen faculteit Farmaceutische Wetenschappen wordt er slechts anekdotisch verwezen naar cannabis. Degelijke wetenschappelijke research over cannabis is nochtans een belangrijke voorwaarde om de echte voor- en nadelen van deze plant te ontdekken.

MINI-TUINIËREN

Waar staan de politieke partijen nu in het cannabisdebat? Grote tegenstanders van elke vorm van legalisering of verdere depenalisering zijn CVP en Vlaams Blok. De kristen-

demokraten weigeren het "recht op verslaving" en voegen er smalend aan toe dat ze niet begrijpen dat minister Aelvoet enerzijds een joint zou gaan legaliseren terwijl ze sjokoladesigaretten verbiedt omdat die zouden aanzetten tot roken. Voor het Vlaams Blok is de gezondheid van de blonde jongens en meisjes van het eigen volk natuurlijk prioritair. Elke drugsgebruiker is voor hen een crimineel en hoort daarom thuis in de gevangenis.

Bij de voorstanders springen de senatoren Vincent Van Quickenborne (ID21) en Patrik Vankrunkelsven (VU) in het oog. Zij stellen een maximumgrens van vijftien gram voor, maar enkel uit eigen kweek. Dat komt neer op zo'n vijf plantjes. Of hoe mini-tuinieren de nieuwe hobby werd van de Leuvense studentengemeenschap. De SP ziet wel wat in legalisering, maar stelt zich tevreden met depenalisering. Het is trouwens opvallend hoe de Vlaamse socialisten vrij afwezig blijven in het gehele debat.

Voor de tegenstelling tussen Agalev en de VLD werd uitvergroet. De Vlaamse groenen zijn voorstander van een legalisering tot vijftien gram en voor eigen gebruik. Daarenboven willen ze ook een wettelijk kader scheppen voor de teelt op grotere schaal. De liberale koalitiepartner wil van geen legalisering weten en ziet heil in het scherpstellen van de vervolgingsnorm op vijf gram. Een legalisering zou immers ook betekenen dat de bevoorrading wordt geregeld en de liberalen willen hierin niet te ver gaan. De VLD benadrukt wel dat ze niet gelooft in de kriminalisering van cannabisgebruikers.

Niet onbelangrijk is de mening aan Franstalige zijde. De PS gaat het verst: onbeperkt bezit van cannabis moet kunnen. Het vergt immers te veel tijd en middelen om de precieze hoeveelheden te controleren. Ecolo streeft op langere termijn naar een depenalisering van alle drugs, maar de legalisering van gebruik en teelt van cannabis is een eerste stap. De PSC is gewonnen voor medisch gebruik en wil voor het overige een grens van vijf gram. Daarmee zijn zij een stuk progressiever dan hun Vlaamse tegenhangers. De PRL is nog verdeeld, maar er zijn toch stemmen die in de richting van een vijftien gram-grens wijzen.

KRIMINELEN

Het preventiebeleid dat zal worden gevoerd is zeer belangrijk. Het zou immers al te vreemd zijn indien cannabis plots wordt voorgesteld als een gezonde drug. Er zijn gevaren aan overmatig cannabisgebruik en problemen moeten sneller gedetecteerd worden. Cannabisverslaving is eerder een sociaal probleem met een medisch

kantje. De voorbeeldige student die met cannabis in contact komt en dan op het slechte pad geraakt, is zeldzaam. Vaak is problematisch cannabisgebruik slechts een symptoom van het vluchtgedrag van zij die het niet meer zien zitten. Het spreekt voor zich dat het geen oplossing is om deze laatste groep als criminelen te blijven beschouwen.

Uit buitenlandse voorbeelden blijkt dat niet zozeer het vervolgingsregime een invloed heeft op het gebruik, maar wel de mate van preventie. Nederland en de Verenigde Staten kennen een daling in het drugsgebruik bij jongeren, net omdat er massaal wordt geïnvesteerd in preventie. In België is het budget tot nu toe schandelijk beperkt: slechts anderhalf miljoen euro. Voor een effectieve aanpak is minstens een vertienvoudiging van dat bedrag nodig. Er zijn nog andere veranderingen vereist, want er zijn ondermeer een aantal scholen die niet staan te springen om drugspreventie in hun lessenpakket op te nemen.

De sektor van de hulpverlening ziet zich daarom zeker niet bevoegd om een bepaalde positie in te nemen in het hele cannabisdebat. Iets wat ze wel vragen, is betrokken te worden in het uittekenen van een totaalbeleid. De discussie speelt zich momenteel vooral af op het federale nivo, waardoor de Vlaamse regering uiteindelijk zal moeten inspelen op de beslissingen. Een logische uitloper van een federaal drugsbeleid is een Vlaams drugspreventieplan. De coördinatie kan echter voor problemen zorgen en Vlaams minister van Jeugd Anciaux (VU&ID) liet al verstaan dat dit niet de bedoeling kan zijn.

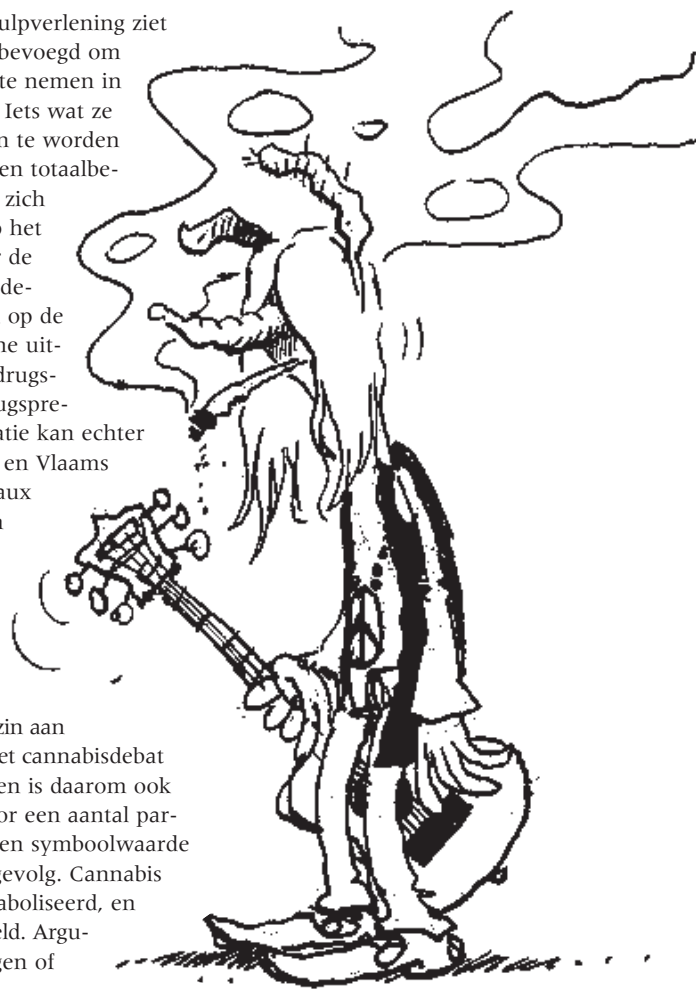
De mensen die actief zijn in de drugspreventie vragen wel dat de politici de nodige verantwoordelijkheidzin aan de dag zouden leggen. Het cannabisdebat heeft een etisch kantje en is daarom ook ideologisch geladen. Voor een aantal partijen krijgt het dossier een symboolwaarde met politiek opbod als gevolg. Cannabis wordt door de ene gediaboliseerd, en door de ander opgehemeld. Argumenten worden verzweven of foutief voorgesteld. De bevolking, en in het bijzonder de jeugd, krijgt daardoor een verkeerd en onduidelijk signaal. Hoeveel mensen denken al niet dat het kijk- en luistergeld is afgeschaft?

PARAAT

Voor het repressieluik staan de vrouwen en mannen van de rijkswacht paraat. Zij zijn in ieder geval niet van plan om op eigen houtje een gedoogbeleid te gaan werkstelligen. Ze zullen onverkort de wet toepassen wanneer dat nodig is. Toch hebben de politiediensten oog voor de verschillende gradaties in drugsdelikten. De strijd tegen de invoer van drugs vanuit het buitenland vormt een kernactiviteit. Vooral vanuit Noord-Afrika worden jaarlijks ettelijke ladings cannabis onderschept.

De rijkswacht registreert eveneens het verband tussen drugsgebruik en verkeersongevallen. Hoewel er veel kritiek is op de gebruikte tests, schijnt er toch een zekere correlatie te zijn en vormt het drugsgebruik dus een gevaarlijk aspect van de verkeersveiligheid. Preventie krijgt ook meer aandacht. Daarvoor is een speciaal project uitgewerkt dat loopt in samenwerking met de Centra voor Leerlingenbegeleiding (CLB). Opvoeders kunnen een cursus volgen; de rijkswacht zelf richt zich niet tot de jongeren. Het initiatief wordt momenteel geëvalueerd door onderzoekers van de KU Leuven.

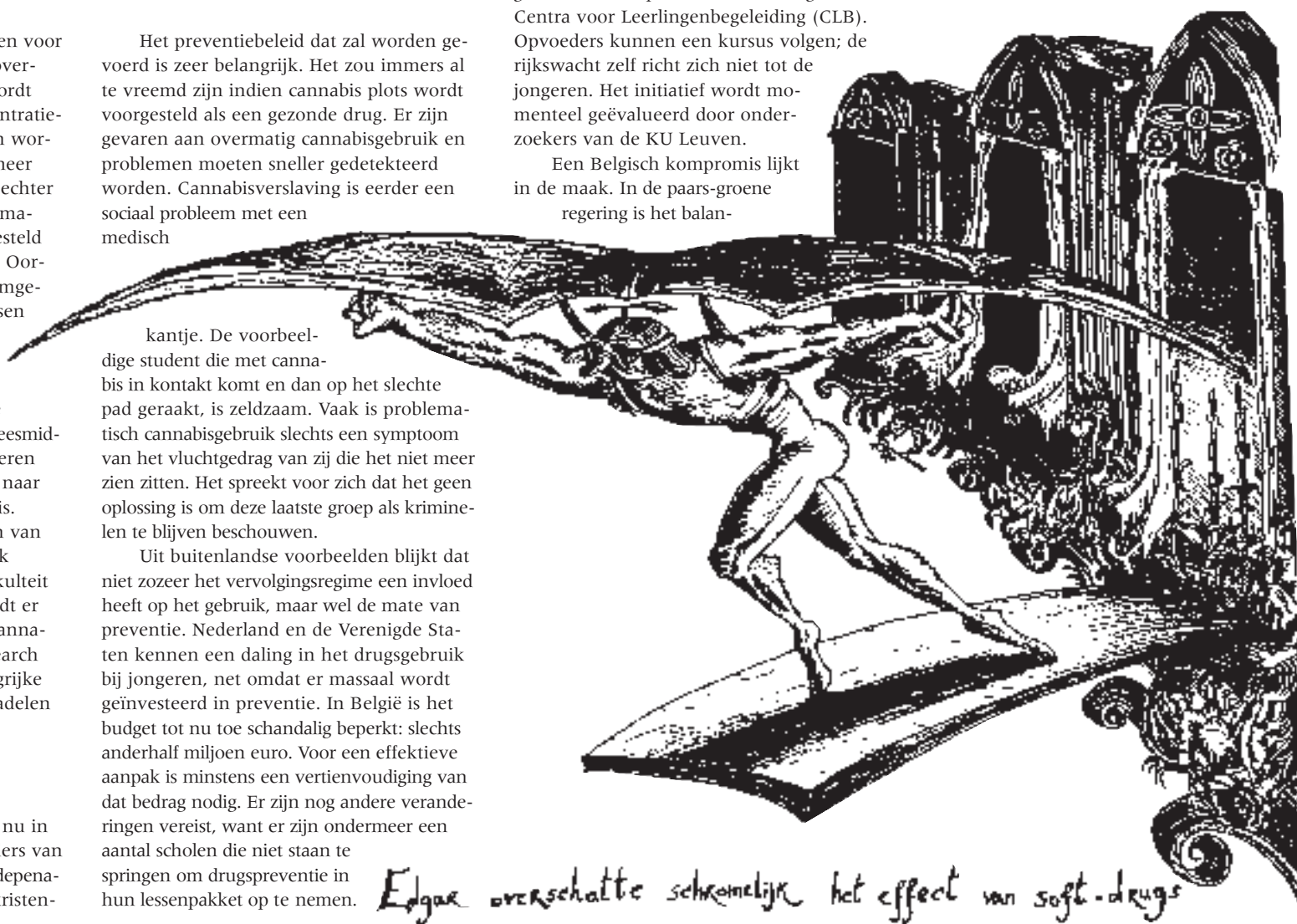
Een Belgisch compromis lijkt in de maak. In de paars-groene regering is het balan-

seren tussen de verschillende standpunten, maar het lijkt weinig waarschijnlijk dat we naar een echte legalisering van cannabis gaan. België wil blijkbaar een goede Europese leerling blijven, zelfs al gaat dit ten koste van een consequente wetgeving. Een nieuwe omzendbrief met een grens die tussen vijf en vijftien gram ligt, lijkt een haalbaar akkoord. Het wordt echter vooral uitkijken of ook de gemeenschappen eindelijk werk zullen maken van een preventiebeleid.

De vraag rijst ook in hoeverre onze Alma Mater een rol te vervullen heeft in een nieuwe aanpak van drugs en cannabis in het bijzonder. Heel wat studenten raken immers niet alleen door hun cursussen in hogere regionen. Hoewel door het sociale karakter van cannabis er wel sprake is van enige beheersing, zijn er toch nog hier en daar probleemgevallen. Moet de universiteit het taboe doorbreken en een eigen drugspreventieplan opstellen, of valt dit buiten de taken van deze instelling? En waarom geen wetenschappelijk onderzoek naar de eigenschappen van cannabis?

Thomas Leys

Elgae overschatte schadelijk het effect van soft-drugs

Prostitutie voor een millet-vestje

The strijd tegen kinderarbeid is nog steeds aan de gang. Gelukkig hebben kinderrechtenactivisten sinds vorige zondag eindelijk een juridisch instrument in handen: veertig landen ratificeerden toen de *Worst Forms of Child Labour Convention*, het 183ste verdrag van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO).

Het verdrag concentreert zich op de ergste uitwassen van kinderarbeid. De ondertekenende landen engageren zich om vijf vormen van kinderarbeid of -exploitatie ten allen prijze te bannen: (schuld-)slavernij of kinderhandel, dwangarbeid, gedwongen militaire rekrutering van minderjarigen, kinderporno of -prostitutie en het inzetten van kinderen in onwettige economische activiteiten als drugsproductie of -handel. Het internationale verdrag is echter één zaak, de nationale vertaling ervan in een afdwingbare wetgeving een andere.

Kinderarbeid is in de ontwikkelingslanden alomtegenwoordig. Het grootste aantal gevallen vinden we in Zuid-Azië. Het grootste percentage daarentegen in Afrika. Konkrete cijfers zijn echter moeilijk te vinden, aangezien de meeste landen geen statistieken bijhouden. Bovendien verkeert kinderarbeid in de sfeer van de illegaliteit. De autoriteiten beweren meestal dat er van kinderarbeid in hun land geen of nauwelijks sprake is.

VIJFTIEN

Kinderarbeid wordt door het IAO gedefinieerd als werk verricht door jongeren onder de vijftien jaar. Wel moet een duidelijk onderscheid gemaakt worden naargelang het soort arbeid. De Westerse media besteden vooral aandacht aan kinderen die in de industriële exportsectoren werken. Het gros van de Derde Wereld-kinderen is echter actief in het huishouden, de agrarische sector of het ambachtelijke familiebedrijf, waar de omstandigheden gemiddeld slechter zijn. Het loon is er ook lager dan in de industrie. Het ironische is dat die industriële nijverheid in de stad zelfs een ontsnappingsmogelijkheid vormt voor kinderen uit de onbetaalde huishoudens en de geïsoleerde landbouwsector.

De slechtste omstandigheden zijn die van kinderen die 'slavenarbeid' verrichten. Veelal gaat het hier om kinderen van ouders die een 'werk voor schuld'-kontraat hebben getekend. Ouders en kinderen blijven door dit soort contracten eeuwig zwaar en vuil werk verrichten om van hun schuld af te komen. Een andere vorm van slavenarbeid is die waarbij kinderen door hun ouders worden 'verkocht' aan werkgevers. Ook straatkinderen bevinden zich in een slechte positie. Afgezien van het feit dat zij geen onderdak hebben, zijn zij gedwongen 'overlevingsarbeid' te verrichten en meestal komt dit neer op criminele activiteiten. Vaak wordt misbruik van hen gemaakt door criminele organisaties, bijvoorbeeld door ze in te zetten als drugkoeriers. Daarnaast zijn er wereldwijd minstens 300.000 kinderen onder de achttien jaar actief in één of ander gewapend konflikt ontwikkeld. Hoewel de

meerderheid van de kindsoldaten tussen vijftien en achttien jaar oud is, begint men vaak al met de rekrutering van kinderen van tien jaar en soms zelfs nog jonger. Dat een groot aantal sekstoeristen zich vergrijpt aan lieve jongens en meisjes hoeft geen betoog. Daar is het dreigend aidsgevaar wel beangstigend.

ARMOEDE

Hoewel kinderarbeid ook in onze landen voorkomt, is het voornamelijk een fenomeen van de ontwikkelingslanden. De grootste oorzaak is armoede. Het geringe gezinsinkomen maakt zelfs het kleinste salaris van een werkend kind noodzakelijk om te overleven. Het kind loopt het risico van jongs af aan lange dagen te besteden aan zware arbeid. In de strijd om te overleven mist het dan degelijk onderwijs en meer nog liefde, genegenheid en nestwarmte. Die laatste elementen zijn minstens even levensnoodzakelijk voor de ontwikkeling van

Met dat geld kunnen ze zelf hun onderwijs betalen of, waar de omstandigheden minder erbarmelijk zijn, een gameboy of gsm kopen

een kind. Daarbij komt nog dat een nationale armoede zich weerspiegelt in een slecht onderwijssysteem zodat kinderen die gestudeerd hebben er veelal niet beter aan toe zijn dan de andere. Waarom zouden ouders geld besteden aan — officieel gratis — onderwijs als hun kind evengoed geld in het laatje kan brengen? Bovendien werken kinderen soms ook voor zichzelf. Met dat geld kunnen ze zelf hun onderwijs betalen of, waar de omstandigheden minder erbarmelijk zijn, een gameboy of gsm kopen. Contacten met de Westerse consumptie-maatschappij doen deze behoefte aan consumptie immers toenemen. Zo vertelde een vertegenwoordiger van Adzon (een Brusselse hulporganisatie die vooral met mannelijke prostituees werkt, tv/lvz) dat jongens zich om vier uur na schooltijd prostitueren om een millet-vestje te kunnen betalen.

Vanuit Westers oogpunt is het nogal gemakkelijk te stellen dat kinderarbeid slecht is en kost wat kost moet worden

afgeschaft. De recht-door-zeese 'afschaffers' streven naar een totaalverbod op kinderarbeid. Hun strategie konkretiseert zich voornamelijk in boycotacties en het werken met labels. Handelsovereenkomsten met bedrijven waar kinderarbeid is vastgesteld worden verbroken en herkenbare labels (bijvoorbeeld Rugmark voor tapijten) garanderen dat het produkt niet vervaardigd wordt door kinderen. Hier werkt echter de *Wet van de Onbedoelde Gevolgen*. De desbetreffende bedrijven ontslaan de kinderen, maar er is geen opvang voorzien. De tekstielindustrie in Bangladesh stuurde bijvoorbeeld in 1993 zo'n 55.000 kinderen naar huis toen er internationale boycotacties dreigden. Unicef, de kinderorganisatie van de VN, onderzocht wat er vervolgens met de ontslagen kinderen gebeurde. Het bleek dat geen enkel kind naar school ging en dat bijna de helft uiteindelijk in de prostitutie belandde. Die wet gaat werken als de eksterne politiek hardhandig tussenbeide komt in het natuurlijke groei- en

veranderingstempo van een land, gebaseerd op zijn algemene ontwikkelingsnivo.

Een minder radicale en meer realistische aanpak komt van de 'hervormers' die pleiten voor een geleidelijk afbouwen van kinderarbeid. Zij concentreren zich op de ergste uitwassen, gebaseerd op artikel 32 van de Rechten van het Kind: "Elk kind heeft het recht om beschermd te worden tegen economische uitbuiting en tegen het verrichten van werk dat gevaarlijk is, zijn opvoeding in gedrang brengt of schadelijk is voor zijn gezondheid of zijn lichamelijke, geestelijke, zedelijke of maatschappelijke ontwikkeling." Op basis van dit kinderrecht wordt een gemeenschappelijke internationale aanpak van kinderarbeid gestimuleerd. De Internationale Arbeidsorganisatie (IAO/ILO), het Wereldverbond van de Arbeid (WVA), Unicef en verschillende niet-goevernemente organisaties (NGO's) scharen zich rond de tafel op internationale konferenties om tot een oplossing te komen. In het debat ontbreekt echter de

stem van de kinderen en hun organisaties.

'Emansipeerders' willen daarom de wensen van het kind zelf centraal stellen en menen dat het kind moet kunnen werken als het dat wenst. Westerse opvattingen dat kinderen zeker tot hun zestiende naar school moeten gaan en in hun vrije tijd bij voorkeur horen te spelen, passen allereerst niet bij de historische realiteit van de desbetreffende landen.

Tegenover deze verschillende opinies omtrent de aanpak van kinderarbeid staat de 'relativistische' visie die meent dat kinderarbeid een nauwelijks te vermijden 'bijwerking' is van een sociaal-economische ontwikkelingsfase. De *noorderlanden* kenden ook kinderarbeid in de negentiende eeuw. Dit maakte deel uit van een tussenstadium dat deze landen tot een hogere welvaart bracht.

Westerse projecten van NGO's dienen voort te vloeien uit het ontwikkelingsnivo van het land in kwestie. Een eenzijdige afschaffingstrategie is weinig doordacht en onrealistisch. Zuster Jeanne Devos, die vorig jaar een eredoktoraat kreeg aan de KU Leuven, is medeoprichter van de 'Solidariteitsbeweging van Huisarbeiders' in Bombay. Broederlijk Delen zorgt voor de werkingskosten en verleent verder steun aan de soortgelijke beweging MANTHOC in Peru. Deze bewegingen streven ernaar werkende kinderen te organiseren en hen een waardig statuut te bezorgen: erkenning voor hun werk, wettelijke bescherming als arbeiders en verhoging van de eigenwaarde. Kinderen leren zo hun rechten kennen en zijn weerbaarder in de omgang met hun werkgevers. Het solidariteitsgevoel van de groep geeft ook meer draagwijdte aan hun stem.

HYPOKRIE

Naast deze projecten blijkt echter ook de hypokrisie van het Westen. Tegenover de aanklacht op kinderarbeid staat dat het eigenlijk een ver-van-mijn-bed-show is. Het Westen oefent nauwelijks druk uit op eigen regeringen. Zij zouden de hoge importtarieven (15 tot 20%) kunnen verlagen. Het is immers ten dele door de hoge importtarieven dat bedrijven zich genoodzaakt voelen kinderarbeid te gebruiken. Een andere mogelijke oplossing komt van een Indiase activist, Swami Agnivesh: verleg de schuldenberg die de meeste ontwikkelingslanden hebben. Laat de overheid deze schuld niet langer afbetalen aan de Wereldbank, maar aan haar eigen bevolking: door de installering van een minimumloon en de oprichting van degelijk, gratis en verplicht onderwijs. De introductie van degelijk werk voor volwassenen en degelijk onderwijs voor kinderen kan, als ze gepaard gaan met een economische ontwikkeling, op middellange termijn leiden tot een drastische verbetering van de situatie.

Tijl Vanneste
Leen Van Zele

(foto Pieter Van der Aa)

“Het rektorat is van ons”

Te tijd dat studenten gezamenlijk het meubilair door het raam van het rektorat de Naamsestraat opkeilden mag dan wel definitief voorbij zijn, toch begint menig studentenoogje te fonkelen wanneer het magische woord ‘bezetting’ valt. De academische overheid gaf ze goede redenen (en het was al van januari '98 geleden), dus stond er afgelopen woensdag vijfenzestig man paraat. Het rektorat werd bezet en met resultaat, zoals u al op de voorpagina kon lezen.

Vrijdag 10 november. De algemene vergadering (AV) van Loko-Kringraad bereidt de Akademische Raad (AR) van de komende maandag voor. Belangrijkste punt vormen opnieuw de semestereksamens. De vier studentenvertegenwoordigers op de AR zullen vragen om het tijdstip van de invoering van het semestereksamensysteem opnieuw ter discussie te stellen in de fakulteiten. Op die manier wil men de besluitvorming democratisch laten verlopen, tenminste op dit punt. Door de datum van implementatie met een jaar uit te stellen, wil men de permanente onderwijscommissies (POK's) en fakulteitsraden de kans geven om de curricula op een degelijke manier te hervormen.

De vertegenwoordigers van de Leuvense fakulteitskringen willen met de interventie van de AR-vertegenwoordigers een laatste poging wagen om beroep te doen op de democratische besluitvormingsstructuur aan deze universiteit. Indien op deze vraag niet ingegaan wordt, moet er een harde aktie komen. De werkgroep “ludieke aktie”, die reeds een aantal weken volop bezig is, krijgt het mandaat om een harde aktie uit te werken indien de academische overheid niet ingaat op de eis om de discussie over

(foto Marie-Anne Dedeurwaerdere)

het jaar uitstel te heropenen.

Maandag 13 november. De vier studentenvertegenwoordigers vragen op de AR aan de rektor om de discussie omtrent de datum van de invoering van semestereksamens te heropenen in de fakulteiten. Het antwoord van de rektor is duidelijk: “Uw vraag wordt geakteerd, maar niet ingewilligd”. Een bespreking met de dekanen

wordt op dat moment zelfs niet overwogen.

Dinsdag 14 november. De werkgroep “ludieke aktie” gaat zoals afgesproken over in de werkgroep “harde aktie”. De zes leden van de werkgroep beslissen om het rektorat van de KU Leuven te bezetten. De eerste voorbereidingen worden getroffen. De werkgroep stelt een tijdschema op om de kringen en andere geledingen van Loko op de hoogte te brengen. Omdat geheimhouding hier zeer belangrijk is, besluit de werkgroep om een codewoord te gebruiken: *operatie borsten*. De beslissing over de precieze datum van de aktie wordt toevertrouwd aan een komitee van drie, in casu de voorzitter en vrijgestelden van Kringraad. Zij zullen later besluiten dat het donderdag 23 november wordt.

ZAKLAMP

Donderdag 15 november. Leden van de werkgroep brengen de voorzitters en vrijgestelden van de andere geledingen van Loko op de hoogte. De boodschap is zeer summier: “Ergens volgende week zal er een harde aktie plaatsvinden met betrekking tot semestereksamens. Zoek nog drie andere mensen bij je geleding en zeg dat ze slaapzak, zaklamp en eten voor vierentwintig uur klaarhouden.”

Donderdag 15 en vrijdag 16 november. De leden van de werkgroep “harde aktie” bezoeken persoonlijk alle presessen van de fakulteitskringen. Ook zij krijgen niet meer te horen dan dat ze een aantal mensen uit hun kring op de hoogte moeten brengen. Ze zullen een uur voor de eigenlijke aktie opgebeld worden.

Maandag 20 november. In enkele kringen zijn er moeilijkheden gerezen omdat de leden van de werkgroep te weinig konkrete informatie kunnen geven. Op de burovergadering van Loko-Kringraad vragen enkele presessen om meer uitleg.

Dinsdag 21 november, 20 uur. Er wordt beslist om de volgende dag een spoed-AV van Loko-Kringraad te beleggen om enkele onduidelijkheden uit de wereld te helpen. De AV zal plaatsvinden in fuifzaal Albatros om verdachte bewegingen in de ‘s Meiersstraat te vermijden.

Woensdag 22 november, 13 uur. Op de spoed-AV daagt een grote meerderheid van kringen op. De leden van de aktie-

werkgroep maken de aard en de duur van de aktie bekend: een bezetting van het rektorat, tot de academische overheid — in casu rektor Oosterlinck en koördinatoren Onderwijsbeleid en Studentenbeleid Lammerdijn en Van Gerven — de eisen inwilligt. De presessen hebben nu genoeg informatie en de violen zijn duidelijk gelijk gestemd. Er is echter nog één probleem: door omstandigheden zijn er meer mensen ingelicht dan oorspronkelijk de bedoeling was. De kans op lekken is groot.

14.30 uur. Onmiddellijk na de spoed-AV besluit de aktiewerkgroep om de bezetting één dag te vervroegen. Vanavond om 18 uur zal het rektorat bezet worden. Omdat er nog zeer veel te doen is, gaat een groep van vijftien mensen naarstig aan het werk. Enkelen plunderen de voorraad halveliter-Jupilers en flessen Derby-water van de Delhaize. De rest trekt richting ‘s Meiersstraat. Persbericht en affiches worden klaargemaakt — en net nu laat de kopieermachine het afweten natuurlijk, dus dient er nog naar een kopiezaak gehold te worden. Presessen worden opgebeld met de boodschap: “Operatie borsten, vandaag om 17 uur in de Albatros”. Op het laatste nippertje kopen nog enkele mensen bakkers leeg en sprokkelt men wc-papier, cd's, ballonnen, laptops en andere levensnoodzakelijke spullen.

JUPILER

17 uur. Vijfenzestig mensen staan bepakt en bezakt in de Albatros. Iemand van de aktie-werkgroep legt het verloop van de bezetting uit. Nadat iemand de ingangen gecontroleerd heeft, zullen twee mensen naar het rektorat gaan, de lift blokkeren en de deur van de brandtrap openhouden. Ondertussen wacht de gehele groep op de hoek van de Krakenstraat en de Oude Markt. Op het teken van de twee mensen die reeds boven zijn, lopen vijf mensen — de stoottroep in geval van weerspannige bewakers — voorop naar de ingang van de Krakenstraat. De rest volgt. Enkele mensen zullen, eens op het rektorat, de deuren van de toiletten, de keuken en de twee vergaderzalen open houden.

17.30 uur. De voorhoede van twee mensen — vrijgestelden van Kringraad en Sociale Raad — vertrekt. De rest van de

(foto Marie-Anne Dedeurwaerdere)

groep — meer dan zestig man, met rugzak, slaapzak en sixpacks Jupiler in de handen — trekt naar de Oude Markt en tracht hierbij niet te veel op te vallen. Even is er paniek wanneer een waarnemer meldt dat professor Van Gerven, die vanuit zijn bureau uitzicht heeft op de Oude Markt, uit zijn raam staat te koekeloeren. Daarom gaat de groep niet langs de Krakenstraat maar trekt langs de Zeelstraat richting Naamsestraat.

17.45 uur. De voorhoede geeft haar fiat aan deze groep om te vertrekken. De groep spurt — in zoverre dit fysisch mogelijk is met een bepakking van circa vijftien kilo — via de Naamsestraat naar de ingang van de Krakenstraat. Het gaat via de glazen deur naar de marmeren trappen. Op de eerste verdieping wordt de brandtrap genomen en daar begint de helletocht: twee verdiepingen omhoog, in het donker op een betonnen, draaiende trap van 1.80 meter hoog en 70 centimeter breed. Enkelen lopen bijna hun hoofd eraf, anderen overwegen om hun halveliters Jupiler op te offeren en sommigen twijfelen er oprecht aan of ze nog levend boven zullen geraken. Aan de branddeur klinken echter de bemoeidigende woorden van iemand van de voorhoede: "They knew nothing, het rektorat is van ons!"

STOFZUIGER

17.55 uur. Aan het eind van de tunnel is er licht en boven op het rektorat treffen de bezetters slechts enkele verweerde medewerkers van het rektorat aan die niet goed lijken te beseffen wat hen overkomt. Toiletten, keuken en vergaderzaal zijn verzekerd — twee wachten per stuk — en de bezetters vragen vriendelijk, doch beslist aan de medewerkers om hun kantoren af te sluiten en te vertrekken.

18 uur. Onder andere de burgies — want die kennen iets van bouwen — barrikaderen alle ingangen met touw, ketting en borstels. Eén preses slaagt er zelfs in om een deur dicht te sjoeren met de kabel van een stofzuiger. Ondertussen arriveren vier politiekombies en al vlug lopen een vijftigtal agenten heen en weer op de eerste verdieping. Leden van de academische overheid bellen over en weer. Enkele bezetters gaan de brandtrap bewaken en de bewegingen van de politie in het oog houden.

18.20 uur. De pers arriveert en journalisten en fotografen vragen om naar boven te mogen. De bezetters twijfelen: om iemand naar boven te laten komen moet de lift naar beneden gestuurd worden en bestaat de kans dat ze de lift kwijtspelen en dat de politie naar boven komt. De sfeer op het rektorat is intussen uitstekend. De bezetters hebben de muzikinstallatie en de frigo ontdekt.

18.30 uur. De bezetters vergaderen kort over de vraag of de pers naar boven mag komen. Ze besluiten om dit toe te laten. Ter beveiliging worden twee stoere kerels meegestuurd die flikken uit de lift moeten houden. Verder wordt er een wachtlijst met siften van een uur opgesteld om de brandtrap te bewaken en in het oog te houden wat onze vrienden van de politie van plan zijn.

19.30 uur. Koördinator Studentenbeleid Van Gerven laat weten dat de rektor met een studentendelegatie wenst te spreken. Na enig overleg komt uit de bus dat er pas de volgende morgen zal onderhandeld worden.

20 uur. De opgewonden sfeer van in het begin vermindert langzamerhand en de bezetters denken opnieuw aan de dingen des studentenlevens, zijnde bier en eten. Bier is aanwezig en een uurtje later is er ook een drukke takeldienst vanop de derde verdieping naar de Naamsestraat op gang gezet. Alle denkbare etenswaren worden naar boven getakeld: van bakjes friet en pizza's tot een volledige lading champignons.

(foto Steven Van den Eede)

Met dit laatste maakt de preses van Medica overigens een heerlijk gerecht: met geitenkaas gevulde, ovengebakken champignons. Een culinair hoogstandje! Een andere Medicaan heeft zichzelf gepromoveerd tot kuismadam annex koffiejuifvrouw en zeult gekleed in een voorschot met een termos rond.

21 uur. Iedereen is geïnstalleerd. Leren zeteltjes, kaartspelen, Risk, bier, gin-fizz en pizza. Wachten lossen elkaar af op de brandtrap. Vanachter de glas-in-lood-raampjes begluren ze de twee arme politie-agenten die in de koude hal staan te ijsberen in plaats van naar Anderlecht-Lazio Roma te kijken. Boven op het rektorat wordt de wedstrijd overigens op de voet gevolgd. Een van de politie-agenten bestudeert ijverig de Veto. Op zoek naar verborgen boodschappen?

Donderdag 23 november, middernacht. De eerste bezetters worden moe en

kruipen in hun slaapzak in vergaderzaal 1, die gepromoveerd is tot slaapzaal. De rest zuipt lustig verder, op een gegeven moment wordt er zelfs gevoetballond. Het rektorat raakt stilaan herschepen in een zwijnestel.

9.10 uur. De meeste bezetters zijn al weer — of nog steeds — wakker. Het kafeïne- en nikotinegehalte wordt op peil gebracht terwijl de AR-delegatie een invitatie van de rektor krijgt om te komen onderhandelen op het Algemeen Beheer in de Krakenstraat.

9.40 uur. Vijf overvalwagens boordevol Playmobils arriveren aan de Standaardboekhandel in de Naamsestraat. Een zeer betrouwbare bron meldt de bezetters dat de rijkswacht tot na de onderhandelingen wacht op instructies om tot actie over te gaan.

10 uur. Spoedvergadering op het rektorat. Wat te doen indien de politie binnen

probeert te komen? In de eerste plaats ze zo lang mogelijk tegen te houden door de barrikades aan de deuren te versterken. Bureaustoelen en een koffietafeltje op de brandtrap moeten de eventuele inval vertragen. Indien de politie tot aan de deuren van het rektorat geraakt, zullen de bezetters een mensenhaag vormen en ze zo vredelievend proberen tegen te houden. Wanneer er gummiknuppels aan te pas komen, zullen de bezetters niet langer weerstand bieden.

10.15 uur. Er is ook goed nieuws in deze donkere tijden. De permanentie op de 's Meiersstraat meldt dat er tientallen studenten aanwezig zijn die op de een of andere manier hun steun willen betuigen aan de bezetters. Zij mobiliseren studenten om rond halfvier een steunbijeenkomst te houden voor het rektorat. (Deze bijeenkomst, uiteindelijk zo'n tweehonderd studenten groot, zal inderdaad om halfvier gehouden worden, maar dan in de vorm van een informatiesessie, gezien het rektorat rond die tijd reeds ontruimd is.)

LIFT

10.30 uur. De AR-delegatie keert terug van de onderhandelingen en belegt een spoedvergadering. De rektor stelt de studenten voor om zelf een nota te schrijven waarin ze hun vraag om een jaar uitstel herhalen. Hij zal deze nota dan agenderen op de AR, na eventuele bespreking ervan op de fakulteitsraden. De spoed-AV bevindt dit voorstel te licht en formuleert een alternatief met meer garanties dat de fakulteiten gekonsulteed zullen worden. De rektor wordt verplicht een persbericht te versturen waarin hij verklaart dat hij de dekanen zal vragen om de timing van de implementatie van semeks opnieuw te bespreken in de fakulteiten op basis van een studentennota. De uitkomst van deze discussie moet opnieuw besproken worden op de AR, waarna er opnieuw moet gestemd worden.

11.15 uur. De AR-delegatie neemt contact op met de rektor en doet het besproken voorstel. De rektor wil dat de studenten zelf een persbericht opstellen en dit aan hem voorleggen. Aldus geschiedt.

11.30 uur. De AR-delegatie neemt opnieuw de lift naar beneden en legt het persbericht voor aan de rektor, koördinator Onderwijsbeleid Lammertyn en vice-rektor Humane Wetenschappen Vervenne. Na enig overleg gaan zij op het studentenvoorstel in. Er wordt een tekst opgesteld die als schriftelijk akkoord en persbericht fungeert.

11.50 uur. De studentendelegatie trekt met de tekst naar boven om deze te laten goedkeuren en eventueel te amenderen. Na deze besprekingen nemen de AR-vertegenwoordigers een laatste keer de lift naar beneden om hun ultieme tekstvoorstel te doen. Men gaat in op de vraag om nog een zinnetje toe te voegen en de tekst als een gemeenschappelijk deel van de persberichten van de KU Leuven en Loko de wereld in te sturen.

12.30 uur. De AR-delegatie keert terug. In een zoveelste spoedvergadering beslissen de bezetters dat het doel bereikt is. Het rektorat zal ontruimd worden. Medewerkers van het rektorat komen met de lift naar boven en trekken grote ogen wanneer ze de puinhoop zien. Overal slaapzakken, lege bierblikjes en overvolle asbakken. Vooral de kuisvrouw kijkt nogal sip. Gelukkig steken de bezetters nog even de handen uit de mouwen en helpen ze opruimen.

13.15 uur. De laatste oververmoeide bezetters verlaten het rektorat. Dag meneer de rektor. Tot de volgende keer.

Loes Geuens

Loko dankt alle deelnemende kringen, bezetters en behulpzamen voor hun steun.

(foto Marie-Anne Dedeurwaerdere)

Over cijfers en letters

Recent publiceerde de preventiedienst haar kriminaliteitscijfers voor het academiejaar 1999-2000. Zeven jaar geleden werd een preventiekontract gesloten tussen het Leuvense stadsbestuur en het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Om de veiligheidsproblematiek grondiger aan te pakken, richtte men de preventiedienst op. Intussen werkt men aan verschillende projecten waaronder voorkoming van diefstal en inbraak, kriminaliteit en overlast. Tevens werd de meldingskaart ingevoerd en werd een kriminaliteitsanalyse opgesteld.

Statistiek(en)! Velen van ons hebben al gauw hun buik vol van al dat gegoochel met die cijfertjes. Toch is de analyse van de kriminaliteitscijfers een eerste belangrijke stap in een preventiebeleid. Incidentie- en prevalentiesijfers vertellen ons welke delicten het meest voorkomen in Groot-Leuven. Op basis van deze gegevens kan men dan een keuze voor een welbepaald project maken. Cijfers verzamelen en analyseren gedurende verscheidene jaren maken het mogelijk tendenzen te onderscheiden. Daarnaast geven veranderende tablo's aanwijzingen over effecten van bepaalde campagnes. De analyses vormen eigenlijk de alfa en de omega van het preventiebeleid.

Bij de verwerking van de gegevens rond diefstal maakt men in de eerste plaats een onderscheid tussen winkel- en gaudiefstal. Vorig academiejaar waren er in

Onder gaudiefstal groepeert men zakkenrollerij, gewone diefstal van handtas of portefeuille en bedrieglijke verberging. Bedrieglijke verberging duidt op het terugbrengen van een element waaruit iets verdwenen is, bijvoorbeeld een portefeuille zonder geld. We bekijken gaudiefstal in het algemeen. Vorig academiejaar werden 1250 feiten geregistreerd (gemiddeld 139 feiten per maand), wat neerkomt op een lichte stijging van 6,8 procent. Op een vrijdag of een zaterdag loop je in Leuven het meeste kans om bestolen te worden. Van de slachtoffers blijkt meer dan drie vijfde (62,2) tot het vrouwelijke geslacht te behoren. Uit de verdeling over de verschillende leeftijdscategorieën blijkt dat bijna twee vijfde van de slachtoffers tussen de negentwintig en de achtentwintig jaar oud is en 23,6 procent tussen de achttien en de achtentwintig jaar. Het ruim verspreide cliché dat bejaarden het voornaamste slachtoffer zouden zijn, krijgt dus wat tegenwind.

Tot slot vertellen de statistieken dat 28 procent van de slachtoffers deel uitmaakt van de studentenpopulatie. Een student wordt door de preventiedienst als volgt gedefinieerd: alle personen die behoren tot de leeftijdscategorie 18-25 jaar én die buiten Leuven gedomicileerd zijn. Je kan je terecht afvragen of deze definitie wel een akkurate omschrijving geeft van het begrip student. (Enerzijds lijkt ze te ruim omdat niet iedereen tussen achttien en vijfentwintig jaar studeert, anderzijds lijkt ze dan weer te eng omdat ze de in Leuven gedomicileerde studenten niet in rekening brengt.)

Wat de preventie betreft, worden er

op dieper in te gaan na volgende getuigenis van een gangverantwoordelijke van de meisjespeda Sedes in de Parkstraat. "Vorig jaar werd er bij ons ingebroken en namen de looper van het gebouw mee. Diezelfde nacht stond de inbreker in het deurgat van een meisje haar kamer. De studente schoot wakker, maar de inbreker trok ijlings de deur terug toe en deed hem op slot. We belden naar het noodnummer van de KU Leuven, maar slechts na een tweede oproep kwam een patrouille ter plaatse. Pas na twee weken paniek kwam men de sloten vervangen. Een maand later werd er echter weer ingebroken, aangezien men enkele sloten vergeten was! Ondertussen is er wel een signalement opgemaakt, maar wachten we nog steeds op de vervanging

idd

van alle sloten."

Toch is er aandacht voor veiligheid van residenties in de actieplannen van de Werkgroep Veiligheid, die vorig jaar opgericht werd naar aanleiding van insidenten in het Arenberggebied. Zo heeft deze werkgroep een systeem voorzien dat alle ingangs- en unitdeuren automatisch doet sluiten in de residenties van Arenberg. Er zijn plannen om dergelijke acties uit te breiden naar risikogebieden in het Leuvense centrum, met name op de kampus Letteren en de residentie Camillo Torres. Ook kwa verlichting wordt er vooruitgang geboekt. Daar-

"Het grootste probleem is de sensibilisering van de studenten"

pv's op te stellen, maakt de politie enkel nog meldingen. Daar staat weliswaar tegenover dat men harder gaat optreden bij de rakkers die op heterdaad betrapt worden.

Wanneer men per academiejaar het aantal fietsendiefstal-pv's uitzet tegenover de maanden van het academiejaar, dan valt het op dat men het meeste fietsen van elkaar afpakt in de maand oktober. Daarna ziet men een duidelijke vermindering in dit soort praktijken tot januari, waarna er opnieuw een lichte stijging zichtbaar wordt met een 'piek' in maart. Het is duidelijk dat deze trend grotendeels de studentenactiviteit in de stad volgt. Men dient wel op te merken dat deze trend in de eerste plaats in de grafieken van de pv's en de aanmeldingen wordt teruggevonden en dat niet alle

fietsdiefstallen aangegeven worden.

In totaal zijn er vorig academiejaar 1324 meldingen geweest van fietsendiefstal. Er waren gemiddeld 147 aangiften per maand, wat een gemiddelde van 5 meldingen per dag oplevert. Verder moet men zich minder ongerust maken tijdens het weekend. Volgens de aanmeldingen vinden de meeste diefstallen immers in de week plaats. Het zal daarnaast weinig verbazen dat de risikoplaats bij uitstek Leuven centrum is, waarbij de kroon gespannen wordt door de stationsomgeving.

Uit een klassemment van de tien meest risikovolle straten in het Leuvense ligt het Martelarenplein duidelijk op kop. Het neemt 16,2 procent van de diefstallen voor zijn rekening. Het dankt deze score ten dele aan de nabijheid van het station. De kloof met de tweede in het klassemment, namelijk de Tervuursevest, is zeer groot. Haar aandeel in het totale aantal meldingen bedraagt 4,9 procent. Van dan af volgen de verschillende straten elkaar vrij snel op. In volgorde zijn dit: Naamsestraat (3,8), Aarschotsesteenweg (2,9), Brusselsestraat (2,9), Bondgenotenlaan (2,6), Celestijnenlaan (2,6), Schapenstraat (2,3), Oude Markt (1,8) en Parkstraat (1,8).

De Stad Leuven kampt echter niet alleen met fietsendiefstal maar ook met fietsenoverlast. Daarmee worden slecht geparkeerde fietsen bedoeld. De politie ziet zich dan ook genooddakt om overtollige fietsen te verwijderen en naar het fietsendepot te brengen. Daar kan de eigenaar zijn vervoermiddel gedurende zes maanden weer afhalen. Indien dit niet gebeurt wordt de stad Leuven een fiets rijk. Ze brengt die over aan vzw Veilig en Ecologisch in Leuven Op de fiets (Velo), die de fietsen opknappt en verhuurt.

SIRKEL

Echte oplossingen voor dit probleem zijn moeilijk te vinden. Reeds talrijke fietsenstallingen werden aangelegd, maar telkens weer verdwijnen meer fietsen. Voor diefstal worden echter verscheidene oplossingen aangereikt. De meest bekende zijn wellicht de graveeracties waarbij het rijksregisternummer van de eigenaar achteraan het zadel wordt gegrift. Eenmalige acties zoals straatacteurs en een bewaakte fietsenstalling op de kerstmarkt roepen uiteraard positieve reacties op. Toch blijft de vicieuze sirkel bestaan zolang de mentaliteit van de student niet verandert. Als alternatief voor fietsendiefstal biedt Velo goedkope fietsen aan.

Fietsen doet ook denken aan veiligheid op de weg. Als zwakke weggebruiker zijn fietsers dagelijks het slachtoffer van ongevallen. Het is onder andere hieraan dat

vervolg op pagina 9 ○○●

(foto Steven Van den Eede)

totaal 228 meldingen van winkeldiefstallen. Omgerekend betekent dit zo'n vijftientig diefstallen per maand. Ten opzichte van vorig academiejaar stelt men een daling vast van 14,6 procent (oftewel 39 feiten). Tweederde van de verdachten is in het bezit van de Belgische nationaliteit. Drievijfde van de gekende daders is buiten Leuven gedomicileerd. Wanneer we naar de leeftijdsverdeling kijken, valt het op dat de meeste winkeldiefstallen gepleegd worden door kinderen en jongeren tussen tien en twintig jaar. Deze groep is verantwoordelijk voor 49,3 procent van de gemelde feiten. De studenten in het Leuvense nemen 16,9 procent van de aangemelde winkeldiefstallen voor hun rekening.

tallose acties ondernomen om gaudiefstal te vermijden. Sociale controles werden in de loop van vorig academiejaar reeds volop uitgevoerd door wijkagenten en stadswachten. Op de kerstmarkt en de wekelijkse markt werden extra acties gepland. Zo deelde de preventiedienst tijdens de kerstdagen sjokolade muntstukken uit en werd er met straattoneel gestart om mensen te sensibiliseren.

Over inbraken worden er in het kriminaliteitsrapport algemene cijfers gegeven, maar over koten staat er niets specifiek vermeld. Er wordt gesproken in termen van appartement, woning of kamer en men specificeert niet wanneer het om koten gaat. Toch zou het interessant zijn om hier-

naast is een politieantenne nu dagelijks bereikbaar voor klachten en meldingen. Het grootste probleem is de sensibilisering van de studenten. Men kan alles ter beschikking stellen kwa materiaal, maar als ramen en deuren opengelaten worden kan men niet over veiligheid spreken.

PIEK

Een ander fenomeen in het studentenleven is het regelmatig verdwijnen van fietsen. Fietsendiefstal wordt vandaag de dag onder de noemer 'storende fenomenen' gekategoriseerd. Vanaf oktober '99 opteerde men in Leuven voor een andere registratiepolitiek bij dergelijke delicten. In plaats van

DE ADJUNKT-KOMMISSARIS OVER HET FAKBAROVERLEG, FIETSENDIEFSTALLEN EN STUDENTIKOZE AGENTEN

De ideale agent: een student?

Foor het land van keizer Louis waait een frisse wind. De man die jarenlang geen tegenspraak dulde, lijkt op zijn oude dag open te staan voor een model dat op overleg gesteund is, althans wat betreft het veiligheidsbeleid. Wellicht genoodzaakt door de overlegcultuur die de samenleving de jongste decennia inpalmde, wordt door de Leuvense politie steeds meer nadruk gelegd op communicatie met studenten. Herman Vercoutter, adjunct-kommissaris van de politie Leuven, vertelt ons meer over het fakbaroverleg, bloemenmarkten en zijn liefde voor de student.

Herman Vercoutter: «In Engeland heerst al langer een cultuur van overleg. Het concept van *community police* houdt in dat de politie dichter komt te staan bij de bevolking en zich meer kan integreren in haar werkomgeving. De politie is trouwens ontstaan uit burgerwachten die toezicht hielden op ongeregelde zaken, op het afsluiten van de stadspoorten en op het aansteken van de verlichting. Die burgerwachten bestonden uit mensen die in de wijk woonden waar ze hun taken vervulden. Vandaag is het moeilijker om agenten te vragen zich te vestigen in de sektor waar ze werken. Daarom probeert Leuven nu door de invoering van gemeenschapsbuurtagenten de communicatiekloof tussen burger en agent te dichten.»

Veto: *Zijn er in het kader van die overlegstructuur al nieuwe initiatieven genomen die de communicatie tussen politie en student moeten verbeteren?*

Vercoutter: «Er is voor de studenten ook een gemeenschapsbuurtagent. Hij heeft zijn eigen kantoor aan het Sportkot. Daar staat een beperkt kommissariaat dat 's middags open is en waar je bijvoorbeeld kunt melden dat je fiets gestolen is. Dat idee past helemaal in de *community police*-filosofie van integratie in de werkomgeving, maar het is een beeld waaraan we zeker nog moeten werken. De student ziet de politie nog steeds als een repressief orgaan en deze gedachte trachten we bij te stellen. De gemeenschapsbuurtagent blijft wel een politieman met een uniform aan, maar aangezien hij zelf nog studeert, verkleint de afstand uiteraard. Dit was ondenkbaar in de jaren zestig. De studenten trokken zich toen terug op het terrein van de universiteit. De politie stond hen op straat op te wachten. Dat konfliktmodel proberen we te verlaten door de nadruk eerder te leggen op communicatie.»

ANTENNE

Veto: *Recent was er fakbaroverleg tussen alle fakbars, de omwonenden en de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko). Heeft het communicatiemodel daar al vruchten afgeworpen?*

Vercoutter: «Op 12 oktober heeft de Leuvense politie met alle fakbars rond de tafel gezeten. Op 9 november hebben we de omwonenden en Loko uitgenodigd, samen met de fakbars. Het eerste uur regende

het klachten. Dat is logisch, want tot dan toe was er geen aanspreekpunt. Op die vergaderingen heeft het idee van stewards concreet vorm gekregen. Dat is naast de gemeenschapsbuurtagenten een tweede pijler van het overlegmodel. Stewards zijn vrijwilligers uit de eigen vereniging, studenten die zich per twee of per drie groeperen

Veto: *De preventieve aanpak die u hier net geschetst heeft, lijkt inderdaad zeer lovenswaardig. Maar merkt u een grote overlegbereidheid bij de betrokken partijen?*

Vercoutter: «Hoofdzakelijk in de Tiensestraat hadden heel wat buurtbewoners last van nachtlawaai, fietsen en vuilzakken die her en der gegooid werden, wildplassen —

(foto Steven Van den Eede)

per fakbar. De politie geeft hen ondersteuning en stelt duidelijk wat mag en niet mag. Voor ons hebben zij een antennefunctie. In principe doen de studenten via de stewards zelf aan sociale controle en pas als het de spuigaten uitloopt, komt de politie eraan te pas. Vroeger rukten we uit met blauwe lichten en sirenes, maar we kwamen snel tot de vaststelling dat dit niet het meest efficiënte model is. Ik geef hier het voorbeeld van de geluidsoverlast: als we de fakbars verplichten om de muziek wat zachter te zetten, voert de barman of een toevallige passant het volume binnen het kwartier weer op. Zo'n repressieve aanpak is dus geen oplossing.»

soms zelfs tegen deuren en in brievenbussen — en vandalisme. Op vraag van de buurtbewoners zijn we beginnen nadenken over mogelijke oplossingen en hebben we geopteerd voor sociale controle door de studenten zelf. Dit fakbaroverleg is overigens een noodzaak voor de leefbaarheid van de fakbars zelf. Wij kunnen evengoed het kafee sluiten en iedereen op straat zetten. Natuurlijk is dit geen oplossing. De verantwoordelijken van de fakbars zien dit in en werken vlot mee. Op de eerste vergadering waren bijvoorbeeld alle fakbars vertegenwoordigd. Nu willen we het project eerder beperken tot de Tiensestraat omdat daar het meeste overlast aanwezig is. In ieder geval

is het de bedoeling dat het in gans Leuven een herkenbaar fenomeen wordt.»

Veto: *Uit het kriminografisch rapport van 1999 blijkt dat van januari tot september slechts negen verdachten van fietsendiefstal gevonden konden worden, terwijl er honderden fietsen gestolen werden. Het vijfhoeksoverleg tussen de drie korpschefs van de politie, de procureur des Konings en de burgemeester, heeft beslist niet meer systematisch een proces-verbaal van fietsen- en bromfietsendiefstallen op te stellen, behalve bij betrapting op heterdaad. Dit is een onlogisch beleid als je weet dat fietsendiefstallen een echte plaag vormen in Leuven.*

Vercoutter: «Het is niet makkelijk om een fietsendief te vatten. Heel wat gestolen fietsen zijn achtergelaten en van de dader is er geen spoor. Ook als de politie iemand aantreft met een gestolen fiets is het niet altijd de beste oplossing om ineens naar de rechter te gaan. Een fietsendiefstal kan nare gevolgen inhouden voor de dader. Een veroordeling wordt op het strafblad van de student gezet en dat staat niet echt goed op zijn palmares als hij later gaat solliciteren. Minnelijke schikking en alternatieve sancties zijn doeltreffender. Zo kan een fietsendief bijvoorbeeld worden verplicht om een aantal uren bij Velo te werken. Straffeloosheid is evenwel geen optie. Het is in geen geval zo dat wij een seponeringsbeleid voeren omdat fietsendiefstal ons niet belangrijk genoeg lijkt. Wij trachten voor alle feiten telkens na te gaan of de student niet al te zeer in zijn belangen getroffen wordt als het daadwerkelijk tot een vervolging komt. Een PV wordt in alle redelijkheid opgelegd. Studenten die met hun vuile voeten door de bloemenmarkt roefelen, zullen wij hier droog zetten tot ze een stuk nuchterder zijn, in plaats van onmiddellijk meer drastische maatregelen te treffen. Het soort sancties is vandaag de dag overigens heel verschillend van pakweg twintig jaar geleden. Nu zijn er vaste, algemene sancties, maar indertijd durfden agenten wel eens inventief te zijn. Als je bijvoorbeeld zonder licht reed, kon het gebeuren dat de verbaliserende agent je tien keer deed pompen als zogenaamde alternatieve sanctie. Of als er iemand achter op je fiets zat, was het gangbaar dat de agent je band afliet. Je moest er maar voor zorgen dat je zo op je bestemming geraakte.»

Veto: *Uit een studie blijkt dat studenten minder zouden uitgaan, zich minder zouden organiseren in studentenbewegingen en hun universitaire loopbaan als het begin van hun professionele carrière zien. Merkt de politie iets van deze tendens?*

Vercoutter: «Ik heb dit zelf ook net opgevangen. Of er nu evenwel minder overlast is, kan ik niet zeggen. Ik heb er geen zicht op of er minder of meer baldadigheden zijn dan vroeger. Wel was het zo dat studenten bij de opening van het academiejaar indertijd altijd wel iets probeerden. Nu is het veel rustiger. Kijk maar eens naar de Feestweek van de Universiteit, aan het begin van dit academiejaar. Op het Ladeuzeplein was toen een kants met een paar duizend studenten, maar de overlast viel bijzonder goed mee.»

**Cedric Ryngaert
Ilse Lauwers**

• ○ ○ vervolg van pagina 8

het Fietsactieplan (zie vorige Veto, nr 10) wil werken. Maar er is meer. Om de verkeersveiligheid te bevorderen worden verscheidene acties op touw gezet. Wie herinnert zich niet de *Campus Day*, georganiseerd in samenwerking met de *Responsible Young Drivers* eind maart? Zulke onvoorziene acties, waarbij studenten in een rijsimulator leren afstand te houden en oog te hebben voor het dragen van een gordel, zijn populair onder de studentenbevolking en dragen bij tot een veiliger rijgedrag. Niet te vergeten zijn uiteraard

ook de dagelijkse politonele controles van voertuigen. Studentenauto's zijn hier niet meer aan de orde aangezien iedereen verondersteld wordt gratis met de bus naar Leuven te reizen.

In het algemeen wordt er in Leuven dus sterk aan de sociale veiligheid gewerkt. Klachten worden grotendeels door meldingskaarten ontvangen en ook door de mondelinge overdracht van de stadswachten. Maar wie zijn die stadswachten nu eigenlijk? Ze verschenen voor het eerst in het straatbeeld in 1996. Momenteel herken

je ze aan hun purperen vestje met het opschrift "Stadswacht". Hun zichtbare aanwezigheid dient een gevoel van zekerheid en veiligheid te creëren. Concreet wil dit zeggen dat hun aanwezigheid op drukke plaatsen tot meer orde en veiligheid moet dienen. Tevens moet de stadswacht steeds informatie aan de burger kunnen verstrekken en klachten noteren. Sommige stadswachters vind je ook terug als opzichter aan scholen of als hulp bij graveeracties. Ze krijgen meteen 200 frank per maand voor slijtage van schoenen en jeansbroek, ver-

oorzaakt door het vele rondwandelen.

Het project stadswacht wordt momenteel wel herzien omdat niet alles op wieltjes loopt. Er zijn plannen om de drie stadswachtprojecten (hoogbouw, milieu en veiligheid) te doen samensmelten en meer wijkgericht te werken. Er is dus zeker nog werk aan de winkel(-straten), maar naar aanleiding van de kriminaliteitscijfers werd reeds heel veel werk verricht op het vlak van aan veiligheid en preventie.

**Steven van den Eede
Caroline Leysen**

Van Married with Children tot Twin Peaks

Marius Von Mayenburg is een van de meest gedropte namen in de Duitse teaterwereld. Pas 28 en toch heeft hij al twee zeer gesmaakte stukken geschreven voor de Berlijnse Schaubühne. Een daarvan, *Feuerge-sicht*, werd opgemerkt door Tom Van Dyck, jong regisseur bij Het Toneelhuis. Deze week is de voorstelling, vertaald tot 'Brandbakkes', op bezoek in Leuven.

Tom Van Dyck verzorgde tijdens het eerste Toneelhuisseizoen een opgemerkte voorstelling: *Le Cocu Magnifique*. Vorig seizoen trachtte hij te bevestigen met *Kathalzen*. Een voorstelling die leed onder overdaad aan vorm en gebrek aan voldoende inhoud om de visuele toestanden te ondersteunen. Een belangrijk probleem was de plot die behoorlijk ingewikkeld was en de zeer bijzondere taal van Pjeroo Roobjee die niet voor veel extra duidelijkheid zorgde. Nu is er Brandbakkes, een tekst die in Duitsland al voor de nodige furore heeft gezorgd, dus waarschijnlijk kan er weinig fout gaan.

LACHBAND

In eerste instantie lijkt dat ook niet het geval. Het decor is zeer strak gehouden. Enkel wit licht en niet meer decorstukken dan strikt noodzakelijk: twee deuren, een bed, een tafel en een badkamertje. Meer moet dat niet zijn. Het stuk begint als een familiekomedie in de traditie van 'Married with Children'. Een oversekste dochter, een eerder zielige zoon, een echte Vlaamse moeder en een vader die vooral geïnteresseerd is in de sensatieberichten uit zijn krant. De personages zijn eigenlijk karikaturen. A

happy dysfunctional family op Vlaamse wijze met in de hoofdrollen enkele flinke obsessies. Tom Van Dyck trekt voluit de kaart van de komedie. Het geheel is opgesplitst in korte scènes, sketches bijna. Na elke punch-line volgt een onnozel melodietje als substituu-t voor een lachband, zodat het publiek weet dat er gelachen mag worden. Langzaam begint je als toeschouwer echter te merken dat er iets meer aan de hand is.

Op een bepaald moment vindt de moeder een verkoolde vogel achter de garage. Vader is weer meer geïnteresseerd in zijn krant. Zijn konklusie: "Onze zoon is in zijn puberteit, de vogel is dood en de gazet is twee weken oud. Punt." Iets later verschijnt er op een van de deuren een close-up van zoon Kurt die uitlegt hoe je een molotov-cocktail maakt. Het verhaal gaat echter gewoon verder, of er niets gebeurd is. Kurt's pyromane neigingen worden hoe langer hoe minder onschuldig en zullen uiteindelijk ook totaal ontsporen. Olga, de dochter, is dan weer geobsedeerd door seks. Eerst gebruikt ze haar broer nog als proefkonijn, maar dan

ontmoet ze Paul: "Hij heeft ne moto". Kurt is natuurlijk jaloers op de indringer. Zijn vader ziet in Paul bovendien een echte zoon, eentje die hij nooit heeft gehad: eentje om mee te gaan voetballen.

WRANG

Hier krijgt het verhaal een totaal nieuwe wending. Het ietwat bizarre gezinnetje wordt een broeihaard van jaloezie, spanningen en ongezone obsessies. Het probleem is echter dat het stuk op hetzelfde élan verder kabbelt: korte sketches met onnozele muziekjes erachter, wat vloekt met de tekst. Langs de ene kant voel je als toeschouwer wel wat er allemaal broeit onder de façade van grapjes en voetbal, maar je voelt je ook niet ongemakkelijk. De humor maakt het gemakkelijk om oppervlakkig te blijven kijken naar die onnozelaars die hun kinderen verkeerd opvoeden. Van Dyck steekt het stuk vol visuele grapjes en andere spitsvondigheden die de spanning eruit halen. In plaats van een wrange tragikomedie zie je een echte komedie die bij momenten niet zou misstaan op de affiche van het Echt Antwarps Theater. Eerst snap je niet waar de hetse rond Marius Von Mayenburg vandaan komt, maar als je de tekst leest, snap je het wel. Die is zo sec gehouden dat de enige humor die je erin ziet pikzwart is. Ook de visuele humor en de melodietjes

zijn toevoegingen van Van Dyck waar je vragen bij kunt stellen. Het is wel grappig om te zien. Vooral Els Dottermans en Lucas Van Den Eynde zijn geweldig als disfunctioneel ouderpaar, maar het kan de bedoeling niet geweest zijn dat er alleen gelachen wordt met dit stuk.

Als je de hoop al hebt opgegeven na meer dan een uur grappen en grollen, gebeurt eindelijk wat al langer had moeten gebeuren: de sfeer slaat om. Het kraakwitte licht gaat uit en enkele vage spots van op het zijtoneel zorgen voor een bizarre sfeer. We zitten opeens midden in 'Twin Peaks'. De gruwel wordt expliciet getoond en je vraagt je af waarom het zolang geduurd heeft voor dit gebeurde. Het einde van 'Brandbakkes' is fantastisch. Misschien net omdat je eerst een half uur hebt doodverveeld, maar het staat er dan toch. Ga kijken, val desnoods na een kwartiertje in slaap, maar wordt zeker twintig minuten voor het einde wakker, want anders mis je een slotscène om U tegen te zeggen. Spijtig alleen van dat flauwe tussenstuk en de overdaad aan grapjes.

Maarten van Meer

Brandbakkes speelt in de Stadsschouwburg op 28 en 29 november. Telkens om 20 uur.

KRINGLOOPCENTRUM SPIT

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG HEEFT !!!

Vanaf voorjaar 2001 verhuist SPIT: Yzerenmoenstraat 10-12 3001 Heverlee

Huidig adres: DIESTSESTEENWEG 104 3010 Kessel-Loo

Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00uur Za van 10.00 tot 17.00uur (Ma gesloten)

SPIT
KRINGLOOPCENTRUM

Tweede editie Musicologica-wedstrijd voor piano

De Musicologica-wedstrijd voor piano is er voor studenten hoger onderwijs die geen piano volgen of gevolgd hebben aan een van de Koninklijke Conservatoria of aan het Lemmensinstituut. Hiermee geeft Musicologica jonge amateur-pianisten de kans om zich voor een vakkundige jury (met dit jaar onder andere Jan Michiels en Piet Swerts) te profileren.

Elke deelnemer dient ongeveer twintig minuten muziek te spelen uit minstens twee verschillende stijlperiodes. De acht finalisten voeren een kort plichtwerk uit. Een vooraanstaand komponist schrijft deze kompositie speciaal voor de wedstrijd. Bij de kwotering wordt rekening gehouden met de creativiteit van de samenstelling van het programma. Het prijzengeld (55.000 BEF) gaat naar de eerste drie laureaten en naar de beste uitvoering van het plichtwerk.

De preselekties vinden in Leuven plaats op 3 en 10 februari 2001. De finalisten mogen op 7 maart 2001 opnieuw aantreden. Inschrijven kan door een fotokopie van je studentenkaart samen met je programma voor 15 januari op te sturen naar *Fakulteit Letteren, Departement Musicologica, ten aanzien van Musicologica, Blijde-Inkomststraat 21, 3000 Leuven*. De eerste vijftig inschrijvers nemen deel en krijgen schriftelijk bericht van datum, plaats en tijdstip van de preselektie.

(kr)

Inlichtingen en reglement: Jeroen Vanacker (0486/ 895072) en Joris Van Hasselt (joris_vanhasselt@hotmail.com).

Kultuur je rot!

Fans, muziek, teater, film en workshops alom: binnenkort wordt Leuven door een golf cultuur overspoeld. CJP (Cultureel Jongerenpaspoort) slaat voor de tweede keer de handen in elkaar met de Kultuurkoördinatie van de KU Leuven, het Cultureel Centrum Leuven, Stuc en Kura (Kultuurraad der Leuvense studenten) om 's Leuvens groots opgevatte kultuurdag te organiseren. Een vroege Sinterklaas voor wie van cultuur houdt en jonger is dan zesentwintig.

Na Antwerpen en Brugge, strijkt op woensdag 29 november *De volle tent* in Leuven neer. De hele dag door kunnen jongeren gratis — of voor de luttele bijdrage van 150 frank — podiumvoorstellingen, workshops en andere culturele activiteiten meepikken. Deze zijn niet schools gecentraliseerd, maar bevinden zich her en der doorheen de stad.

BOOTJE

In het kader van UUR KULTUUR, culturele activiteiten die de Kultuurkoördinatie van de KU Leuven al een klein decennium lang organiseert, pakte de universiteit elk jaar ook met zijn eigen cultuurdag uit. Na de succesvolle combinatie vorig jaar van *Dag Kultuur* en *De volle tent*, stappen ook nu beide manifestaties in hetzelfde bootje. Het enige verschil met de oude cultuurdag is

dat men sinds de fusie ook de jongere jeugd probeert aan te trekken.

Het programma van *De volle tent* bestaat uit drie delen: de tent in, de stad in en de nacht in. De activiteiten van 'de tent in' vinden telkens plaats in en rond het Stuc en het Cultureel Centrum. 'De stad in' troont je voor zijn attracties uiteraard mee naar de binnenstad. 'De nacht in' brengt nog meer concerten, Kura's FakCultTour en een fuif. De meeste activiteiten zijn zoals gezegd gratis. Voor enkele reserveer je best op voorhand, al kan dat ook nog op de dag zelf.

Opsommen wat er woensdag allemaal te doen staat, zou al te lang duren en bovendien kregen de meesten wel al het informatiebladje van CJP in de handen gestopt. Voor wie het nu in Keulen hoort donderen, toch een greep uit de doos.

Stuc opent *De volle tent* met een ontbijtfilm, *The Breakfast Club*. Later op de dag word je in het Vlaams Filmmuseum en -archief op het ronduit schitterende werk van de Poolse filmregisseur Kieslowski vergast (ondermeer zijn trilogie *Trois couleurs: Bleu, Blanc et Rouge*). Voor wie honger heeft of graag kookt, is er naast enkele kookworkshops een hotdogkraam met aansluitend worstenfilm, al zal je daar aanvankelijk wel op je honger blijven zitten. Wat muziek betreft, overkomt je dat zeker niet. Heel de dag door zijn er optredens of beland je in de meest groovy workshops. Tom Pintens, bekend van Flowers for Breakfast en Zita Swoon, geeft present, evenals het Gentse Logos Duo, Anton Walgrave en de sampler Geert Waegeman. Samplen, drummen of didgeridooën kan je ook zelf in de workshops. Net als muziek is dans er zowel voor de passieven als voor de aktieven onder u. Kijken kan je naar een lichting afgestudeerden van de dansschool van Anna Teresa De Keersmaecker of de Chileens-Franse hiphopdancer Ernesto Cortès. Zelf de dans in de daad omzetten kan in de talloze straatdansen, dance-aerobic-, oriëntaalse, Braziliaanse, Afrikaanse, of volksdansateliers. Theatergroep Hollandia en Stijn Devillé van Braakland/Zhe Bildung zorgen voor de nodige portie teater in het cultuurpakket, voor de literatuurliefebbers is er op gebruikelijk non-konventionele wijze Peter Verhelst. En

wie van het hele zootje maar niet genoeg kan krijgen, moet zeker nog gaan pottenbakken, hennaschilderen, sirkus of Vlaamse kortfilm kijken, Esperanto leren, noem maar op.

'De nacht in' voert je de dag uit met nog meer concerten, woord en vertier. Kura zet een literaire tocht op poten langs verschillende fakbars en studenten kroegen: naast drank beschikt elke fak uitzonderlijk over een bepaalde woordartiest. Fak Letteren en 't Elixir gooien het over een literaire boeg met Pjeroo Robjee en Elvis Peeters, Doc's Bar brengt Karel Declercq en L' affaire gaat de jeugdige toer op met Mark De Bel. In de Gnorgl zorgt Raf Coppens, gewezen laureaat van Humo's Comedy Cup, voor lachsalso's, in de Pavlov vind je Gordijnen voor Konijnen en in den Dulci Dufraing en De Wit. Een heel uiteenlopend woordprogramma dus, zeker voor elk wat wils.

Gelijklopend zijn er in het Cultureel Centrum optredens van Lunascape, Metal Molly en Das Pop. Wie het meer voor jazz en opzweepende latinrimes heeft, moet absoluut naar de Stuczaal voor het concert van Groove Cartel en het aansluitend dansfeestje van dj Juan Infinito en dj Peter Boonen.

Astrid Houthuys

Reserveren kan op het nummer 02/203.02.00.

Meer info in het Stuc of KC Leuven, op 29 november de hele dag door in de Stucbar.

Digitale Groenten in de tent

De volle tent brengt dit jaar ook een uitgebreid muziekmenu. Natuurlijk zijn er de concerten van Das Pop, Lunascape en andere Metal Molly's in de Minnepoort. Twee minder grote namen verdienen echter ook uw aandacht.

Premières op *De volle tent* moeten kunnen en daarom laat Geert Waegeman, muzikaal tovenaars en creatief klankgenie, de wereld woensdag voor het eerst een blik werpen op en een luisterend oor geven aan *Digital Vegetables*. In de kapel van de Romaanse Poort zal hij een betoverend klanklandschap schetsen terwijl beeldend kunstenaar Lawrence Malstaff de muziek zal insceneren aan de hand van bizarre installaties. Een vriendelijke Marokkaanse meneer zal u voorzien van een theetje terwijl u op kussens de amandelkoekjes ligt te savoereren. U kunt binnen en buiten lopen of blijven genieten.

Kunstenaar David Shea is dan weer een "Master of the Sample". Eerder ver-

zorgde hij onder andere al de muziek bij de videofilm "Dial H-I-S-T-O-R-Y" en al vaker was hij te gast in Leuven. Op *De volle tent* zal hij voor een beperkte groep de geheimen van het samplen prijsgeven. Hij zal fokussen op de basisidee achter de hele zaak en gaat ook de praktische toepassingen voor het komponeren van muziek met samples zowel live als in de studio uit de doeken doen. Het geheel zal hij larderen met korte performances en composities om zo de eindeloze mogelijkheden van het instrument te illustreren. Voorkennis is niet vereist maar is evenmin een bezwaar.

(mvs)

Digital Vegetables is vanaf 12 uur te beluisteren in de Romaanse Poort. Om 15 uur geeft dj Low er dan een dj-set en tenslotte speelt Waegeman zelf om 18 uur een gebalde live set.

Workshop sampling met David Shea, in het CC Leuven Brusselsestraat 63, tussen 14 uur en 17 uur. Maximum 20 deelnemers.

TEATERGROEP HOLLANDIA SPEELT DE VERMOORDE ONSCHULD

"Fuck this dump!"

Fat De volle tent niet alleen studenten maar ook de pubers van Leuven wil aanspreken blijkt uit de programmatie. 'Vermoorde Onschuld' van teatergroep Hollandia is immers een regelrecht jongerenstuk. Met de energie van een meute jonge honden brengt Carola Arons haar verhaal over moeders onder de pillen, vaders in de midlife-crisis en vooral een overdosis maatschappelijk werkers.

Na het vertrek van haar oudere zus ziet de veertienjarige Eva (Arons) haar familie steeds verder uiteenvallen. Zuslief wil niet meer samenwonen met haar alleenstaande moeder die van 's morgens tot 's avonds met haar vriendinnen aan de Martini zit. Een sociaal assistent probeert de brokken nog te lijmen, maar dat leidt volgens Eva alleen maar tot meer ellende. Haar moeder neemt immers ook de benen. Naar de Provence. Met haar minnaar.

Eva wordt bij haar vader gedumpt, maar die heeft enkel oog voor zijn mooie, jonge vriendin. Het duurt dus niet lang

voor ze het ook daar voor bekeken houdt en bij haar zus intrekt. Echter niet voordat ze een pak geld van haar vader heeft gejat. Vanaf dan wordt ze steeds verder meegezogen in een spiraal van drugs, vervreemding en zelfdestruktie. De meisjes trekken van feestje naar feestje tot ze, volledig ontspoord, door het lint gaan.

EENDIMENSIONAAL

Arons brengt haar verhaal met een onstuitbaar jeugdig entoesiasme. Haar vertolking is echter zo oppervlakkig dat dit aanvankelijk aandoenlijke spel meer dan eens irriterend overkomt. Met de nodige cool speelt ze de stoere meid, maar bijna nergens komt ze verder dan een eendimensionale karikatuur van een ontspoorde puber. Een onderliggende laag komt slechts naar boven op het moment dat Eva voor de kamera haar eigen videoclip regisseert op de tonen van K's Choice. In die spiegel wordt plotseling, heel even, een klein, kwetsbaar meisje zichtbaar. Regisseur Jan van den Berg herhaalt dat truukje echter zo vaak, steeds op een ander nummer van K's Choice, dat ook dat eerder tot ergernis gaat leiden.

Zwak punt is ook de mindere dikte van Carola Arons. In haar entoesiasme braakt ze de tekst er zo snel uit dat het soms een soepje wordt.

De monoloog is een adaptatie van het gelijknamige boek van Karin Overmars. Bij de bewerking lijken er evenwel een aantal ongelukkige keuzes gemaakt te zijn. De selectie van het materiaal uit het boek is bijvoorbeeld vrij onevenwichtig gebeurd. Regisseur van den Berg trekt voldoende tijd uit om het stuk op gang te trekken, maar eenmaal de meisjes finaal zijn losgeslagen, haspelt hij het stuk op een draffe af. Het mag dan ook geen wonder heten dat Arons het verbouwereerde publiek moet meedelen dat het naar huis kan: "Nou, afgelopen hoor!"

Toch is *Vermoorde Onschuld* een uurtje vlot entertainment. De stoute bek van het rebellerende wicht tovert meermaals een glimlach om de lippen. Desalniettemin overheerst uiteindelijk het gevoel dat er veel meer in het verhaal zat. Bijna nergens wordt immers een hint gegeven van wat achter de stoere façade schuilt. *Vermoorde Onschuld* voelt dan ook aan als een (weliswaar amusant) schot naast de roos.

Tine Nelissen
Mathieu Van Steenkiste

'Vermoorde Onschuld' van Hollandia speelt op 29 en 30 november om 20u30 in de Brandweerkazerne. Info & tickets: 016/20.81.33

Podraceren op valium

"It smells like Star Wars. It looks like Star Wars. It sounds like Star Wars. But it doesn't feel like Star Wars", schreef de Engelse Guardian naar aanleiding van 'The Phantom Menace'. De spijker op de kop. *Star Wars I* is als een achtbaan zonder loopings: dodelijk saai. Toch stuift de film soms spectaculair weg. Letterlijk.

In 1975 dweilt een twintiger alle studio's af. In zijn koffertje liggen vijf handgeschreven velletjes papier, samen de synopsis voor negen films. George Lucas is niet aan z'n proefstuk toe. *THX*, een experimentele science fictionfilm in de geest van George Orwells *1984*, hijst zich in een verdiende cultstatus. *American Graffiti* laat, op deuntjes van de jaren vijftig, de kassa rinkelen.

GEDEMODEERD

Maar negen science fictionfilms? Meer dan een studiobons heft de handen vertwijfeld ten hemel. "Meneer, science fiction in de jaren zeventig is totaal gedemodereerd. Waarom maakt u geen rampenfilm?". *Twentieth Century Fox*, de studio van *American Graffiti* waagt de gok. Lucas mag een *Star Wars* film maken. Probleempje: de studio staat op de rand van een faillissement. Slimme Lucas laat zijn gage schieten in ruil voor alle rechten op de merchandising.

De produktie van *Star Wars I - A new Hope* is als een sprookje met een happy end. Primo: door geldgebrek moet Lucas het stellen met totaal onbekende acteurs. Harrison Ford werkt als timmerman op de set totdat Lucas in hem de ideale Han Solo ziet. Secundo: de speciale effecten zijn aarts-moeilijk. Tertio: de postproduktie duurt langer dan voorzien. Tot op de dag van de première zit de regisseur aan de montagetafel. Lucas: "Plots zag ik buiten een lange rij 'Star Wars' skanderen. Ik graaide de pellicule bijeen en liep ermee naar de bioscoop. Op dat ogenblik wist ik dat de film een succes zou worden."

Star Wars I boort zich onmiddellijk in de hitparade van de tien bestverkopende films aller tijden. Ook *The Empire Strikes Back*, totnogtoe de meest donkere — en beste — film uit de saga schiet met scherp.

The Return of the Jedi laat zien hoe je ook in science fiction alternerend kan monteren: drie verhaallijnen lopen door en in elkaar om in een knallende finale samen te vallen.

Ondertussen zijn we 1983. *Star Wars* staat voor iedereen tussen 7 en 77 synoniem met ongefilterd plezier, met cowboy en indiaantje in de ruimte. Op de keper beschouwd net de bedoeling van Lucas. Zo vormt de strijd tussen de duistere en de lichte kant van de kracht niets meer dan een filmische adaptatie van Ying en Yang.

DE ONDERGANG VAN DE WERELD IN MUZIEK GEGOTEN

Komponist Kurt Bikkembergs over Bach, Duvel en verrechtsing

Foe componeer je anno 2000 een oratorium? Waar haalt een musicus zijn inspiratie vandaan? En bovenal: hoe speel je covers van The Cure op trompet? Veto sprak met componist/dirigent Kurt Bikkembergs, net voor de wereldpremière van zijn *Incipit Apocalypsis Johannes Apostoli*.

Donderdag 23 november. In een propvolle concertzaal duelleren twee koren, een symfonieorkest, negen solisten en een dirigent om de meest dissonante en harmonieuze klanken. De wereld gaat ten onder en dat zullen we geweten hebben. Kurt Bikkembergs vertelt het Apocalypsverhaal in muziek die de taal van de eenentwintigste eeuw spreekt: kontrastrijk, soms verward, soms verrassend harmonieus, steeds intrigerend.

Een oratorium is een religieus werk voor koor en orkest. In de profane twintigste eeuw lijkt een gezongen evangelietekst geen makkelijke klus. Bikkembergs: "Een verschrikking was het. Al die theologen die denken dat alleen zij gelijk hebben. Na enkele maanden hield ik het voor bekeken, wendde ik me tot andere bronnen. Harry Mulisch zijn *Ontdekking van de Hemel* bijvoorbeeld. Of de director's cut van Francis Ford Coppola's *Apocalypse Now*. Aan de andere kant blijven koren mijn passie. Een oratorium is dus voor mij een ideale compositievorm. De meeste muziek schreef ik op deze

Vervang de lichtsabels simpelweg door narokende pistolen, de ruimteschepen door paarden en je krijgt een onvervalste western.

VALIUM

Zestien jaar later is er dus *The Phantom Menace*, een zogeheten *prequel*: de film gaat over alles wat zich voor *A New Hope*, *The Empire strikes back* en *Return of the Jedi* afspeelt. Precies daar wringt het schoentje. In 1976 bezorgde Lucas een generatie kinderen nachtmerries met de inktzwarte Darth Vader. Anno 2000 oogt Anakin Skywalker, de latere Darth Vader, als een tuinkabouter op Valium. Akteur Ewan Mc Gregor speelt Obi Wan Kenobi de vergeetelheid in. De vier verhaallijnen bezorgen de toeschouwer

migraine. Jar Jar Binks, het volledig met de computer getekend personage, is leuk voor kinderen onder zeven jaar. Wie hem daarna nog leuk vindt, moet zich dringend laten nakijken.

Is er dan niets goeds aan *The Phantom Menace*? Toch wel. Ergens halweg moet de jonge Anakin met een soort raketmotoren racen op zijn thuisplaneet. Die naakte twintig minuten is *The Phantom Menace* de film die hij zou moeten zijn: pure popkornsinema op een achtbaan waar het gevaarlijk vertoeven is. Voor de rest is *Star Wars: The Phantom Menace* als een frigde stripteaseuse. Al het gegoochel met speciale effecten, peperdure decors en virtuele personages moet verhullen dat de film niets om het lijf heeft.

Filip Hermans

plek, de abdij van Keizersberg. Als gast in een klooster logeren heeft zo zijn voordelen. Niemand vraagt je iets. Ik loop hier gewoon rond als toerist."

HALFZACHT

Stel dat hij een dode komponist tot leven kon wekken. Wat zou Bikkembergs hem als eerste vragen? Zonder blikken of blozen volgt het antwoord. Bikkembergs: "Ik zou graag aan Bach op de man af willen vragen hoeveel keer hij gevrijd heeft. Bach wordt overal afgeschilderd als een halve heilige. Ik walg daarvan. Die man zijn muziek staat verheven boven alles en iedereen. Toch moet hij een heel gek leven hebben geleid. Daar zou ik het met hem over willen hebben: over dat gekke leven. De muziek kan je altijd zelf opzoeken maar ik blijf me rot ergeren aan dat halfzachte etiket dat iedereen Bach opplakt."

"Kunstenaars moeten ergens hun tijd vooruit zijn. Soms werk ik ook voor de Vlaamse Opera. De manier waarop daar een concept wordt uitgewerkt verschilt totaal van het dagdagelijkse leven. Ergens moet kunst dus een elitair karakter hebben. Popmuziek is eigenlijk poepsimpel. Wist je trouwens dat ik ooit nog in een popgroepje heb gespeeld?"

REKLAMEJONGENS

"Hilarisch eigenlijk, dat groepje. In de zomer van 1983, in een straalbezopen bui, besloten enkele buurtjongens en ik mee te doen aan een vrij podium. Alles hadden we uitgekend, tot zelfs uniformen in zwartwitte combinaties toe. Ik schreef altijd de partituren uit, speelde de frets voor aan de bassist. Trompet, saks, klarinet, bas, drums... Ook ons repertoire was nogal gevarieerd. Van Lionel Ritchie tot Joy Division op melodika, alles was mogelijk. Voor *Lovcats* van The Cure haalden we zelfs een vibrafoon van stal. *A Forest* van The Cure? Dat speelden we met onze ogen dicht."

"Vandaar die bewering. Popmuziek is ergens artificieel, berust op een imagovorming, uitgedacht door pientere reclamejongens. Queen, ja zelfs Abba: ergens geniale pop die ze vandaag niet meer maken. Wat me tegenwoordig enorm stoort, is slechte

muziek waar je niet aan kan ontsnappen. Een week geleden ging ik met mijn zeventienjarige dochttertje naar de film. Voor de aanvang speelden ze daar iets van K3, een bende belachelijke, oerdomme randdebielen. Ik zag mijn dochttertje naar me gluren, zo van 'ik wil wel meezingen, maar papa moet er wel echt niets van hebben.'

"Wat als ze binnen een paar jaar een CD van die groep koopt? Die vraag is niet

"Bach wordt afgeschilderd als een halve heilige. Ik walg daarvan."

aan de orde, denk ik. Binnen enkele jaren is ze ruimschoots K3's doelgroep gepasseerd. Maar mijn kinderen mogen luisteren naar wat ze willen, als je dat bedoelt. Alleen vind ik dat je pop al overal hoort. Daarom geef ik tegengewicht. *Peter en de wolf* van Prokofiev. Dat is toch fantastisch voor een kind van zeven!"

SEMEKS

"Weet je waar ik me pas echt rot aan erger? Die regeringsdiskussie over cannabis: betuttelend ten voeten uit. Vorige week meldde de minister van Volksgezondheid nog dat studenten teveel bier drinken. Waar bemoeien ze zich mee? Het verrechtst allemaal en het ergste is dat studenten daar in mee gaan. Als docent aan het Lemmensinstituut zie ik het ook: jongeren studeren keihard, zijn heel materialistisch ingesteld. Daarom vind ik persoonlijk die semesterekensamen onzin. Als je om de zoveel weken eksamens moet afleggen, heb je toch geen tijd meer om te leven, om dingen buiten je cursus te ontdekken?"

"Pas op hé, soms gebeuren er wel positieve dingen. Zo heeft het Lemmens, na jaren, terug een soort presidium. Meteen kwamen ze me vragen of ik geen vat bier wou trakteren. Nu, ik drink het liefst Duvel en daar bestaan geen vaten van. Spontaan organiseren ze nu, na de première, een Duvelavond. Tja, ik vrees dat ik wel nooit tot de meest eminente docenten van het Lemmens zal horen..."

Filip Hermans

(foto: archief)

“Vlamingen zijn veel chauvinistischer dan Fransen”

Fat we in Vlaanderen verzuimen af en toe eens over de taalgrens te kijken is al langer geweten. Kultuurraad (Kura) heeft besloten daar iets aan te doen. Onder het motto “beter een goede buur dan een verre vriend” nodigen zij volgende week vrijdag de Waalse sensatie Venus uit.

Het moet van *Macchiavel* geleden zijn dat een Waalse — korrektheid: Brusselse — groep nog eens naam maakt in ons landsgedeelte. *Venus* is echter al langer dan vandaag bezig en maakt vooral bezuiden België furor. Dat hun drummer Thomas Van Cottom zonder hi-hat speelt, maakt hem trouwens enig in zijn soort. Het is niet de enige radicale keuze die de groep maakte.

Veto: *Naar verluidt zijn jullie vooral “Big in Italy”. Hoe hebben jullie dat geflikt?*

Thomas Van Cottom: «Drie jaar geleden deden we een eerste toer in Frankrijk waar we een Italiaanse groep, *Scisma*, leerden kennen. We kwamen goed overeen en zo zijn we in Italië terechtgekomen. Zo groot zijn we daar echter niet hoor. Frankrijk is het land waar we het best verkopen. We treden daar ook dikwijls op en we worden heel warm onthaald. We hebben op een festival gespeeld, *Le Printemps de Bourges*, waar wij de hoofdact waren met onder ons *Soulwax* en *Arid*.»

«Wij gingen daar naartoe in een gehuurde kamionet. *Soulwax* en *Arid* waren daar met een grote toerbus en elk vier roadies. Dat moet hen een fortuin gekost hebben, voorgeschoten door de platenfirma. Een artiest moet er volgens mij toch serieus over nadenken of hij dat wil of niet. Het was wel een grappig zicht op die parking: je had twee grote toerbussen en daartussen het kamionetje van headliners *Venus*. Wij hebben zelfs geen roadies, we vervoeren zelf onze instrumenten. Als wij toekomen, zet ik op mijn gemak zelf mijn drumstel ineen. Het is het verschil tussen star en geen star. Dat stargehalte lokt natuurlijk volk. Als sterren arriveren krijg je direkt gegil, dat hebben wij niet. Wij hebben geen *star quality*.»

Koud

Veto: *In Vlaanderen loopt het niet zo goed hoe wel jullie deze zomer toch enige airplay kregen op Studio Brussel en de affiche van Rock Werchter haalden. Is Venus misschien een tipisch Romaanse groep?*

Van Cottom: «Daar moeten jullie over oordelen. Het laat mij eigenlijk koud wat we doen in Vlaanderen. Toen we op Dranouter speelden, stonden we op de affiche aangekondigd als een Waalse groep. Dat is iets tipisch Nederlandstalig: we zijn niet eens Waals, we zijn Brussels. Eerlijk gezegd begrijp ik niet goed waarom *Venus* niets doet in Vlaanderen. Jullie Vlamingen hebben van jullie cultuur echt dé cultuur gemaakt. Het idee dat de Vlaamse cultuur de interessantste ter wereld is, wordt in de media ook heel erg gepushed. Nu, dat is niet fout. Ik ben heel erg geïnteresseerd in dans, muziek en teater en veel goede artiesten zijn Nederlandstalig. In Vlaanderen kan het echter zo zijn dat *Das Pop* meer platen gaat verkopen dan *Radiohead* omdat het publiek door de pers heel erg is overtuigd van het belang van de eigen groepen.»

«Op dat gebied zijn de Vlamingen chauvinistisch à mort, erger dan de Fransen wat mij betreft. Het is een soort van konservatisme: het wekt de indruk dat alles wat België doet, uit Vlaanderen komt. In Vlaanderen zijn ook veel goede groepen zodat je een keuze moet maken. *Venus*, als Brusselse groep, is dan geen prioriteit.»

Veto: *Een heel belangrijk aspekt van Venus is de radicale keuze om enkel akoestische instrumenten te gebruiken. Zit daar een idee achter?*

Van Cottom: «Voor mij is het een kwestie van evenwicht. In het begin repeteerden

“Rock is een soort van dwangbuis geworden”

“Wij hebben geen star quality”

we met een elektrische gitaar, maar we gaven er ons al snel rekening van dat die muzikaal niet op zijn plaats zat. Het was belangrijk voor de homogeniteit van de nummers dat ze enkel met akoestische instrumenten werden gespeeld. Dat maakt ook deel uit van mijn persoonlijke zoektocht. We hebben allemaal al in andere bandjes gespeeld en we waren een beetje uitgekeken op de archetypes van de rock: als je een krachtiger refrein wil, gebruik je de *distortion* en dat soort regels. Rock is een soort van dwangbuis geworden. We hebben geprobeerd de kracht van rock op een andere manier te krijgen. Niet om anders te zijn maar omdat het voor ons belangrijk is.»

«Daarenboven is de combinatie kontrabas-viool-gitaar en slagwerk interessant omdat ze de mogelijkheid schept in duo's te werken: de instrumenten waar de snaren aangestreeken worden tegenover de snaarinstrumenten die aangeslagen worden. Zo kan je de dingen helemaal anders benaderen.»

«Dat ik bijvoorbeeld geen hi-hat gebruik is ook gewoon een uitvloeisel van mijn betrachting om muziek als een artistiek project te zien, als een manier om het eens van de andere kant te bekijken. Toen ik als tiener slagwerk begon te leren trok ik elke maand een ander onderdeel van mijn drum weg. Eerst de grote trom — dus werken met alles behalve die grote trom — de maand daarna een ander onderdeel, enzovoort. Het stelde mij in staat mijn instrument op een heel andere manier te benaderen. Het is niet het verschil dat me interesseert, maar het feit dat ik zo kan uitdrukken wat ik wil.»

Lid

Veto: *In tegenstelling tot Klaas Janszoons bij dEUS is jullie violist niet bang van iet of wat gefiedel. Zijn jullie eigenlijk niet gewoon verdoken folkies?*

Van Cottom: «Mark was voordien lid van een groep die de folkrichting uitging. Dat is dus iets wat hem ten dele beïnvloed heeft: *The Waterboys* en dergelijke bands. Dat zijn groepen die mij persoonlijk absoluut nooit hebben kunnen bekoren. Klaas is een heel groot muzikant, maar veel minder op technisch gebied. Dat brengt ook veel kwaliteiten met zich mee. Zoals hij die riff van ‘Suds’n Soda’ heeft gevonden! (Imiteert de

snerpende violriff) Dat is ongelooflijk.

Christian, die bij ons viool speelt, heeft conservatorium gevolgd en heeft bijgevolg een klassiekere benadering van zijn instrument.»

Veto: *Voor je bij Venus kwam, speelde je bij Juniper Boots, een groepje waar de dEUS-fiksatie zo mogelijk nog meer van afdroop. Is het als beginnend muzikant moeilijk om van je idolen los te komen?*

Van Cottom: «Om eerlijk te zijn: als zo een belangrijke groep binnenvalt in je muzikale universum is het zeer moeilijk om daar onverschillig onder te blijven. Voor mij was het heel lastig om los te komen van de indruk die *dEUS* heeft nagelaten. Eenmaal je daar voorbij bent, zie je dat ze niet veel hebben uitgevonden, maar veel hebben geleerd van *The Velvet Underground* en *Captain Beefheart*. Ze hebben een aantal zaken overgenomen, bij het componeren van een aantal melodieën, maar ze zijn goed. *Oasis* net hetzelfde. Je kan er van houden of niet, maar het zijn net *The Beatles*. Dat is op zich niet belangrijk. Het gaat er om geraakt te worden. Stef Kamiel Carlens zingt ook als Tom Waits. Muziek is een kwestie van gevoeligheid. Overal wordt er gekopieerd.»

«Dat was net ook het punt toen we met *Venus* begonnen. We wilden uitdrukken wat we persoonlijk voelden. We wilden ons bevrijden uit het keurslijf van de elektrische gitaar en de distortie. Daarom hebben we ook minder evidente dingen gedaan omdat we zo dicht mogelijk onze gevoelens wilden benaderen. Tom Barman zegt iets moois over schrijven in het Engels: “Je mag schrijven met fouten. Je mag zingen met fouten. Doe wat je wilt in het Engels, maar je moet je eigen taal vinden in de muziek.” Dat zegt gewoon alles.»

GORDIJN

Veto: *Venus is een groep die heel erg geworteld is in het teatermilieu. Jullie hechten veel belang aan dingen als sfeer en decor. Is dat voor jou persoonlijk ook zo belangrijk?*

Van Cottom: «Ja, voor mij is dat heel belangrijk. Ik voel me beter als ik me in mijn eigen wereld voel. Vaak spelen we in grote zalen, die niet erg uitnodigen tot sfeer. Maar

door ons eigen achtergordijn en een paar staande lampen mee te brengen voelen we ons al meer thuis. Dan voelt het alsof ik op mijn appartementje zit en niet op de planken. Bij ons is het licht er om de muziek te ondersteunen. Veel rockgroepen gebruiken een heel agressieve lichtshow. *Radiohead* in Vorst bijvoorbeeld. Bij *Paranoid Android* worden plots heel felle spots op het publiek gericht. Dat is visueel zo agressief. Dan luster je niet meer naar de muziek.»

«Voor mij spelen alle groepen teater. Wij maken dat alleen heel duidelijk door een decor te zetten, een gordijn te hangen. Maar als je *Muse*, *Zita Swoon* of John Spencer ziet... Dat zijn mensen die veel dichter bij het teater staan dan wij. Dat zijn *mega-super* acteurs want ze spelen het spelletje de hele tijd. Als je *Muse* ziet, dat zijn de rock ‘n roll-stars, die spelen dat heel erg.»

Veto: *Jullie hadden eerst een kontrakt bij een major, BMG/Rca. Waarom hebben jullie dat verbroken?*

Van Cottom: «Onze eerste single is bij hen uitgekomen omdat we een wedstrijd van hen hadden gewonnen. We hadden een kontrakt, maar dat hebben we afgekocht omdat we vrij wilden zijn om te doen wat we wilden. We hebben dan getekend bij een Italiaanse independent, *Sonica*. Die hebben een distributiekontrakt bij een major. We hebben dus alle voordelen: de vrijheid van een independent en het grote geld voor de promotie.»

«Het is zowiezo niet interessant om te tekenen bij een Belgisch label. Zelfs als je bij een major in België onder dak bent, moet die jou ook nog voorstellen aan het buitenland om je daar te releasen. En België heeft de invloed niet om een groep aan zijn buitenlandse filialen op te dringen. Dat was het geval met *Lowpass*, geen slechte groep, maar BMG had de kracht niet om de internationale zetel te overtuigen hen overal uit te brengen. Als je tekent in Engeland of Frankrijk is het veel gemakkelijker om in het buitenland geleased te worden.»

Matthieu Van Steenkiste
Caroline Leysen

Kultuurraad stelt voor: *Venus in de Stuczaal*, vrijdag 2 december om 20u30. Info & tickets: 0126/20.81.33

(foto Jeroen Op de Beek)

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. De persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

FOKKE & SUKKE STEMMEN GRAAG MEE

EN RUIJ, EN KARIN,
EN BIANCA, EN MAURICE,
EN SABINE, EN WILLEM

www.foksuk.nl

REKLAME PROCTER &
GAMBLE
TOEGELEVERD VIA
ISDN - REEDS BIJ JULLIE
AANGEKOMEN

√ De NSV wil bij deze de drie aanwezigen op haar kantus bedanken. Tot de volgende keer, Erland, Heinrich en Beowulf! Enneuh, vergeet nooit: "It's OK not to think!"
 √ Met groot verdriet vernemen wij het heengaan van ons geliefde stamkafee Kruger. Aktie volgt.
 √ Gezocht: meer knuffelfazes wegens verstoord ritueel.
 √ Maar niet de volgende dagen, want mijn agenda roept: "t Is bezet!"
 √ Woessies gesignaleerd op 's Meiersstraat.
 √ Voetsteuntje, deftig opgevoed, wil terug naar huis. Wie kan mij helpen?

√ De festiviteiten naar aanleiding van de terugkeer van de ambassadeur van Hoepertingen in Leuven worden met een week uitgesteld. Nadere info volgt.
 √ De sociale harem wordt vriendelijk verzocht contact op te nemen met de collega's van zijne hoogheid, de emir van woeste heide.
 √ Een goede raad aan de Egyptische pennevriend met goddelijke aspiraties: kies verstandig.
 √ Berichtje aan mijn leerlingen: het is leuk dat jullie je vrienden vervoegen, maar werkwoorden hebben dat ook graag.
 √ Boskabouters: een dilemma tussen ruggespraak en achter-de-ruggespraak.
 √ Toyota 4x4 hilux te koop om mee naar Afrika te rijden geregistreerd in Botswana. meer info: lieve_piet@yahoo.com.
 √ Lieveke nog twee weken geduld. Mosj.
 √ Fooien, Amaretto, plat water, wafels en pannekoeken zijn altijd zeer welkom om de koude natte en donkere wintermaanden een beetje draaglijk te maken voor postbode Moos.
 √ Leden van NSV gezocht om dolle koeien te eten, zodat zij zich toch één keer ten dienste

stellen van onze maatschappij.
 √ Vrijdag 1 december in zaal Rumba Funky Cocktail Grooves met Sexadelic movies & Amazing Cocktails.
 √ Dj's Dominik, Mailman, Martinique en Kriss verzorgen funky cocktails grooves op vrijdag 1 december in de Rumba.
 √ Liefhebbers van afro, latino, funk, cocktail, disco, psychedelica en franse pop van de periode 65-79 kunnen het DEAD soundsystem boeken via e-mail: extravaganzadays@hotmail.com.
 √ Knappe blonde Leen licentiaat psychologie wordt op 28 november om 20u en of 22u in AV 01.12 verwacht voor een Black Funky Movie avondje.
 √ Een radikaal groen anti-fascistisch alternatief voor besmet rundsvlees is vers vlees afgeschraapt van NSV-leden. U heeft de keuze tussen zwarte pensen en superieur rood vlees. Twee kilo voor de prijs van één. Bel 016/211900. Het anti-fascistische vleeseterskollektief.
 √ Strijdvaardige B.M. zag er donderdagochtend niet meer zo strijdvaardig uit.
 √ En, jij nog gedroomd?
 √ Bepaalde hoofdredakteurs insinueren dat kinderen lokken mag, als 't maar voor 't goede doel is.
 √ Aan het keukenpersoneel van 't rektorat: OK, 't was misschien nog een beetje vuil,

maar ik heb toch de hele nacht kuisvrouw gespeeld. SF
 √ Bovendien had een bepaald VRG-funktionaris de stofzuiger gebarricadeerd.
 √ Toch goed dat er een afwasmachien was.
 √ Alleen spijtig dat de rektor zijn buro op slot was: nu hebben we Anderlecht-Lazio op de radio moeten volgen.
 √ Al vonden sommige kringraad-voorzitters dit ook om andere redenen jammer...
 √ "Slet, doe uw benen open!" - "O, edele ridder, neem mij nu!" Of waarom legalisering van cannabis nog niet voor vandaag is.
 √ B.M. vervolgd voor verwaarlozing Deepje.
 √ Dixit Deepje: "Dat hij mij niet wil wassen, OK, maar waarom wil hij altijd aan mijn puntjes sabbelen?"

JO MEUWISSEN
 Alle verhuur
 Video-, klank- en lichtmateriaal
 Videoschermen tot 4 m
DISCOBAR
 met of zonder D.J.
KARAOKE (5000 BEF)

(advertentie)

016/201.301

MAANDAG

10.00 u **GESPRESK** Het Oslo-proces en het recht op terugkeer voor de Palestijnse vluchtelingen. gesprek met Hussain Abu Namel, in CC Oratoriënhof, org. Masereelfonds Leuven i.s.m. Vlaams Palestina Komitee, Oxfam Solidariteit, 11.11.11, Oxfam Wereldwinkels, Christelijk Overleg Palestijnen, CODIP en Leuvense Derdewereldraad.
 19.45 u **VORMING** Vrijsschool, op het Hooverplein, org. &of.
 19.45 u **VORMING** Lust & liefde, activiteit rond veilig vrijen in een relatie, op het Hooverplein, org. &of.
 19.45 u **VORMING** Glijsschool (girls only), op het Hooverplein, org. &of-meisjes.
 20.00 u **FILM** Artef@ct/Grand Cru: 'Star Wars I: The Phantom Menace' van George Lucas, in een universum vol weirdo's vechten twee jedi's voor het goede doel (en natuurlijk ook voor een bloedmooie koningin), Engels, Nederlands ondertiteld, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** New Harvest: 'Juha' van Aki Kaurismäki, onvervalst melodrama over de tragische ondergang van het weeskind Marja, Fins, Nederlands ondertiteld, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

DINSDAG

20.00 u **FILM** New Harvest: 'Juha' van Aki Kaurismäki, onvervalst melodrama over de tragische ondergang van het weeskind Marja, Fins, Nederlands ondertiteld, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
 20.00 u **TEATER** 'Brandbakkes' door Het Toneelhuis: Een absurd familiedrama, over de weigering op te groeien en compromissen te sluiten, in Schouwburg, Bondgenotenlaan 21 Leuven, org. CC Leuven.
 20.00 u **TEATER** 'Beat' door Het Laagland, vanaf 15 jaar, in Wagehuys, Brusselsestraat 63, org. CC Leuven.
 20.00 u **LEZING** Organisatie van de Koerden, in AP II, toeg. gratis, org. VZW Mesopotamië
 22.30 u **FILM** Artef@ct/Grand Cru: 'Star Wars I: The Phantom Menace' van George Lucas, in een universum vol weirdo's vechten twee jedi's voor het goede doel (en natuurlijk ook voor een bloedmooie koningin), Engels, Nederlands ondertiteld, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

WOENSDAG

u **KULTUUR** CJP-dag 'De Volle Tent': Iedereen die jonger is dan 26 en een Volle Tentticket op zak heeft, kan de hele dag lang

deelnemen aan een niet te overziene reeks kulturele activiteiten, in heel Leuven, toeg. gratis, org. Stuc i.s.m. CJP, KU Leuven, CC Leuven, Klapstuk, Kultuurraad en vele andere Leuvense organisaties.
 11.00 u **BEURS** Jobbeurs: 'Career Launch', in Brabant, org. Imediara.
 19.00 u **ETEN** Gezellig samen eten met een groep holebi-jongeren, in Alma II (samenkomst inkomhal), toeg. gratis, org. &of, HOLEBI-jongeren.
 19.00 u **KONSERT** De Volle Tent: CJP-kultuurdag met o.a. Lunascape, Metal Molly, Das Pop. Van maan-triphop over onvervalste 'suncomfort'-pop tot de nieuwe Das Pop: To Be or To Be, in Auditorium Minnepoort, Dirk Boutselaan 62, toeg. gratis, org. Kultuurkoördinatie KU Leuven.
 20.00 u **TEATER** 'Brandbakkes' door Het Toneelhuis: een absurd familiedrama, over de weigering op te groeien en compromissen te sluiten, in Schouwburg, org. CC Leuven.
 20.00 u **TEATER** 'Beat' door Het Laagland, vanaf 15 jaar, in Wagehuys, Brusselsestraat 63, org. CC Leuven.
 20.30 u **TEATER** Dubbelspel: 'Vermoorde Onschuld' door teatergroep Hollandia: De aan haar lot overgelaten Eva komt terecht in een spiraal van wanhoop en vervreemding, die haar voortjaagt langs onverschillige familieleden, desolate hotelbars en feesten waar ze niemand kent, in Vlamingenstraat 83, toeg. 300/350, org. Stuc.

DONDERDAG

18.00 u **VORMING** 'Overleven in

ontwikkelingslanden: de rol van vrouwen' door professor Stefan Dercon, in Auditorium Michotte, lokaal 91.93, fakulteit Psychologie en Pedagogische wetenschappen, Tiensestraat 102, org. KU Leuven.
 20.00 u **VORMING** Transseksualiteit, in Oratoriënhof, Mechelsestraat 111, org. Driekant.
 20.00 u **DANS** 'Dances for Aliens' door Contrecoeur/Bert van Gorp, Magische dansvoorstelling met absurde fysische humor, pop-art in een kitscherig decor, in Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, org. CC Leuven.
 20.00 u **PRATCAFE** Je kan hier mensen van &of leren kennen en je vindt hier meer informatie over de vereniging, in Couperus & Cocteau, Diestsestraat 245, toeg. gratis, org. &of, HOLEBI-jongeren
 20.15 u **KONSERT** Ensemble Romanesque brengt Florentijnse en Spaanse renaissancemuziek, in Grote Aula MTC, toeg. 400, org. Musica Antiqua Leuven, Losstraat 235, Pellenberg.
 20.30 u **MUZIEK** Octurn en Patrick Zimmerli Ensemble, in Stuczaal, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.
 20.30 u **TEATER** Dubbelspel: 'Vermoorde Onschuld' door teatergroep Hollandia: De aan haar lot overgelaten Eva komt terecht in een spiraal van wanhoop en vervreemding, die haar voortjaagt langs onverschillige familieleden, desolate hotelbars en feesten waar ze niemand kent, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.

VRIJDAG

20.30 u **MUZIEK** Venus, in Stuczaal, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.
 22.00 u **FUIF** Holebi-fuif, in Lido, org. L'Heure Exquise.

ZATERDAG

14.30 u **VORMING** Geleid bezoek aan de nieuwe Leuvense Openbare Bibliotheek Twee Bronnen, in Openbare Bibliotheek, org. Masereelfonds Leuven.
 14.30 u **TEATER** 'De Bedelstudent' door het Aarschots Operettegezelschap Aquila, in Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, toeg. 300, org. CC Leuven.
 20.00 u **TEATER** 'De Bedelstudent' door het Aarschots Operettegezelschap Aquila, in Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, toeg. 200/300/400/500, org. CC Leuven.

ZONDAG

11.00 u **KONSERT** Zondagmiddagkonsert Noé, Noé: Franse kerstmuziek, vokaal en instrumentaal, in Kapel Romaanse Poort, Brusselsestraat 63, toeg. 200/ gratis, org. CC Leuven.

MAANDAG

19.45 u **SINTERKLAASSPECIAL** Een sprankelende activiteit rond mijters, manderijntjes, chocolade, stout zijn... Achteraf is er nog tijd voor een gezellig hapje en drankje, afspraak onder de Ballon op het Hooverplein, toeg. gratis, org. &of, HOLEBI-jongeren

<p>Alfa</p> <ul style="list-style-type: none"> • 28/11 lezing 'archeologie in Leuven' door stadsarcheologe V. Vandekerckhove, in MSI 01.08. <p>Germania</p> <ul style="list-style-type: none"> • 27/11 om 22.00 u: Literaire Avond gratis • 28/11 om 22.30 u: Technofuif in Rumba, toeg. 60/80 • 28/11 om 14.00 u: Culturele Uitstap naar 'Epifanie'. Verzamelen in de FAK, toeg. 150 • 29/11 om 20.00 u: Pjeeroo Robjee geeft een lezing, in praatkamer FAK Letteren, toeg. gratis • 30/11 om 20.30 u: Muziekavond, in praatkamer FAK Letteren, toeg. gratis • 26/11 - 30/11: Cultuurweek Weekje cultuurminnend zijn. Bekijk de folder voor meer info (o.a. aan de valven in MSI, op de perma). <p>Appoloon</p> <ul style="list-style-type: none"> • 28/11 ZAK meets ELIXIR: feestje met male en female stripper, in ZAK & ELIXIR, toeg. gratis. 	<p>Cluster</p> <ul style="list-style-type: none"> • 30/11 Schachtenverkoop, in Cuythoek. <p>IPSA/ NFK</p> <ul style="list-style-type: none"> • 30/11 om 22.00 u: optredens, in Biertuin, Mechelsestraat. <p>Kultuurraad</p> <ul style="list-style-type: none"> • 29/11 Fakultoer. <p>Soca</p> <ul style="list-style-type: none"> • 30/11 om 22.00 u: Big Rubber fuif, gratis kondoom voor iedereen, striptease, in Lido. <p>VTK</p> <ul style="list-style-type: none"> • 28/11 ZAK meets ELIXIR: feestje met male en female stripper, in ZAK & ELIXIR, toeg. gratis. • 03/12 Provincieweek, in 't Elixir.
--	--

“Ik ga in de toekomst nog heel straffe dingen doen”

Muziekminnend Vlaanderen heeft er lang op moeten wachten, maar eindelijk heeft Tom Helsen zijn tweede album uit. De titel *Tom is doing great* is nog een understatement, want – laten we daar maar meteen eerlijk in zijn – Tom Helsen heeft een (klein) meesterwerk gemaakt.

Humo's Rock Rally '96. Een jongen gehuld in een wit T-shirt stapt met een roze gitaar het podium op. Zijn spontane melodieën en magistrale stem doen eenieder adem stoken. Tom Helsen moet nog net de duimen leggen voor dat andere talent, Joost 'Nova-star' Zweegers, maar gaat verdiend met de zilveren plak lopen. Vier jaar later brengt hij zijn tweede album uit. Ik wilde er zelf niet over beginnen, maar Tom heeft de mond vol over Joost Zweegers.

Veto: *Proficiat met je nieuwe album. Het heeft bloed, zweet en vooral veel tijd gekost.*

Tom Helsen: «Inderdaad, het is een hele tijd rustig geweest rond mij. De plaat werd steeds uitgesteld, onder meer omdat Joost Zweegers mij plots kwam helpen met een drietal songs. Aanvankelijk was zijn plaat nog niet uitgekomen, maar bij de release van zijn cd ontplofte zijn carrière en kreeg Joost het ongelooflijk druk. Toch wou hij absoluut nog aan twee nummers meewerken. Zo bleven we tijdens de gaatjes in zijn agenda die nummers maar herschrijven en opnieuw opnemen. Ik ben al heel perfectionistisch, maar bij Joost is dat echt ziekelijk.»

Veto: *Je zegt dat Joost je ogen heeft geopend. Het lijkt wel alsof je nu pas beseft welke mooie melodieën je schrijft en wat een schitterende stem je wel hebt.*

Helsen: «Ik was me daar al wel enigszins van bewust, maar nu weet ik pas hoe ik kan evolveren. Nu beseft ik wat er nog kan volgen en dat het fantastisch kan zijn. Het is een mooie plaat geworden, maar er zit nog veel meer in. Misschien vergis ik mij, maar ik heb het vermoeden dat ik in de toekomst nog heel straffe dingen ga doen. Joost zijn inbreng was vooral belangrijk omdat ik niet besepte dat mijn songs veel te traag dreigden te worden. Je moet singles hebben om een plaat te promoten via de radio. Daarom hebben we bij het werken aan die twee songs ook duidelijk vooropgesteld dat het daadwerkelijk singles moesten zijn. We wilden eenvoudige, wat sneller gespeelde nummers maken. En Joost is absoluut de beste songwriter die Vlaanderen ooit gekend heeft.»

IDENTITEIT

Veto: *Je klonk op je debuutplaat heel sterk als Buffalo Tom. Mag ik zeggen dat je nu wel een eigen identiteit hebt gevonden?*

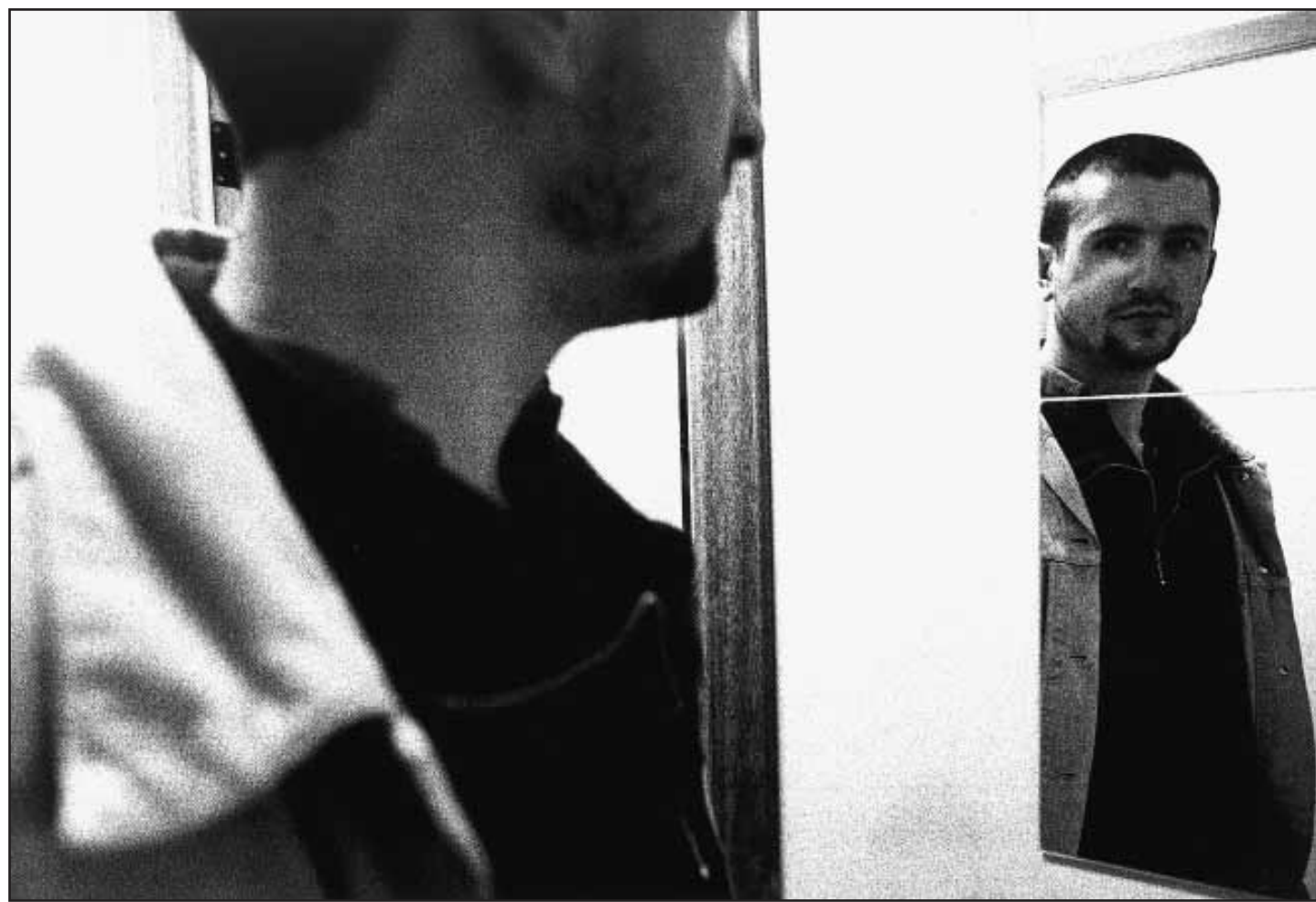
Helsen: «Ik had op mijn debuutplaat inderdaad helemaal de klank van Buffalo Tom. Het uitgangspunt voor de nieuwe cd was dan ook dat ik een eigen identiteit moest krijgen. Het is zelfs de bedoeling dat ik met mijn volgende plaat nog iets verder ga, een eigen imago creëer. Maar ik was nog heel jong toen ik die debuutplaat maakte en had heel fel de neiging mijn helden te imiteren.»

«Het was ook echt de bedoeling dat er een intieme sfeer aanwezig was op deze plaat. Op dit moment — twee jaar na het schrijven van de nummers — wil ik alweer iets helemaal anders doen. De plaat is goed zoals ze is, maar er zijn nu al zaken die ik anders zou aanpakken.»

Veto: *Er staan wel behoorlijk wat songs tussen die nogal catchy klinken. Is een nummer als 'Slowly' bijvoorbeeld geen potentiële (hit)single?*

Helsen: «Dat nummer heeft misschien wel de mooiste melodie, maar de versie die op de plaat staat is niet geschikt als single. We hebben dat nummer al op honderdeneen

manieren proberen om te bouwen, maar uiteindelijk kwamen we altijd tot de conclusie dat een kwasi akoestische versie het meeste impact heeft. Ik ben wel van plan '8 a.m.' te herschrijven. Die melodie is namelijk heel straf, maar op de plaat klinkt ze iets te traag en te rustig om er zo meteen een single van te maken. Dat wordt in januari waarschijnlijk mijn nieuwe single.»

(foto: Ellen Claes)

Veto: *De single 'Tom is doing great', een beatlessiaanse ballad die lang voor de release van de cd werd uitgebracht, was niet echt een groot succes. Hoe verklaar je dat?*

Helsen: «Dat nummer werd een viertal weken gespeeld op de radio en dat was het. Mijn nieuwste single, 'When Marvin calls', is wel in 'De Afrekening' geraakt. Ik zag onlangs de playlist van Studio Brussel en nu blijkt dat mijn single van een half jaar geleden wel *air play* krijgt. Het is natuurlijk tof om twee singles in de playlists te hebben, maar het geeft me wel een vreemd gevoel. Toen ik 'Tom is doing great' een half jaar geleden naar Studio Brussel bracht, vonden ze het wel een mooi nummer, maar veel te braaf. Dat was natuurlijk geen motiverende kritiek. Ik vond het spijtig dat er geen plaats was voor een rustig, melodieuw liedje. 'When Marvin calls' was wel meteen raak en nu spelen ze dus mijn eerste single ook. Dat is op zijn minst raar te noemen.»

«Nu krijg ik bijvoorbeeld ook een — overigens zeer belangrijk — interview in Humo. Ik sta nu al vier weken op de een of andere manier in Humo. Kortstondig aandacht krijgen is niet genoeg. Je moet gewoon in de media blijven. Dat is de enige manier waarop mensen je leren kennen. Nu begint het allemaal los te lopen, en word ik overal gevraagd. Morgen moet ik alweer naar Studio Brussel. Normaal gezien vragen ze Soulwax of Novastar, maar nu word ook ik daar gevraagd.»

Veto: *Wat is de voorlopige balans van de mini-toernee naar aanleiding van Tom is doing great?*

Helsen: «Ik heb nog maar twee optredens achter de rug, in de AB Club en in de Muziek-O-droom in Hasselt, en de reacties waren gewoon schitterend. Dat had ik eigenlijk niet verwacht. In Hasselt vond ik de sfeer niet echt optimaal, maar ik las deze week in Humo toch een lovende lezersbrief over dat optreden. Zo zie je maar. Die resensie in Humo is daar ook een voorbeeld van.»

Ik kon de juiste akkoorden niet vinden en moest voortdurend vanuit mijn ooghoek naar dat papertje kijken. Dat werd één grote improvisatie, maar dat vind ik wel leuk.»

«Sommige artiesten hebben de neiging naast hun schoenen te lopen. Bij mij draait het puur om de muziek en heel dat sirkus daarrond interesseert me niet. Hetzelfde gevoel heb ik over de cd. Ik zeg gewoon:

Duizenden mensen hebben me gevraagd hoeveel ik daarvoor betaald heb. Een betere bespreking kan je gewoon niet krijgen. De volgende weken zullen uitwijzen hoeveel impact die resensie heeft. De mening van Humo is niet echt zo belangrijk, maar sommige mensen hechten daar nu eenmaal veel belang aan.»

OPTREDEN

Veto: *Je speelde dit jaar voor de vierde keer op Marktrock. Vind je van jezelf dat je klaar bent om grotere festivals te doen volgende zomer? Wenkt de Oude Markt? Pyramid Marquee?*

Helsen: «Ik vond dat mijn optreden op Marktrock wel aansloeg. En het zou best wel eens kunnen dat ik volgende zomer op de Oude Markt sta. Dat hangt een beetje af van de singles. Als je veel *air play* krijgt, sta je misschien op Werchter, anders niet. Werchter is geen streefdoel, maar het zou wel leuk zijn. Het zou me natuurlijk de 'kick

van de eerste keer' geven, maar dat is het dan ook.»

Veto: *Waarom is 'Rebecca', de bloedmooie song van Rock Rally '96, nog nooit op een plaat terechtgekomen?*

Helsen: «Ik wil dat nummer laten zoals het is. Ik heb het inderijd heel spontaan geschreven en op de

Rock Rally kreeg ik daar zo een kick van. Die Rock Rally is trouwens het meest ongelooflijke dat ik heb meegemaakt. Ik had ook geen zenuwen. Eén keer heb ik zenuwen gehad, toen ik op Regionale Omroep Brabant (ROB) moest optreden en een nummer bracht dat nog helemaal niet af was. Eén minuut voor de uitzending had ik de tekst op een verfrommeld papertje geschreven.

«Hier zijn tien nummers, luister ernaar en doe ermee wat je wil.» Ik vind dat je mij gewoon moet gehoord hebben. Dan mag je beslissen of het al dan niet goed is. Het is maar muziek.»

dEUS

Veto: *Op de Rock Rally speelde je als obligate cover 'Hotellounge' van dEUS. Zet je dat soms nog eens op de playlist?*

Helsen: «Mijn groep heeft mij daartoe verplicht. Ik ben echt wel fier op dat nummer. Ik heb dat ook gekozen omdat het je echt raakt. Ik was ooit eens — nog voor mijn debuutplaat uitkwam — op een konsert van Tom Barman en Craig Ward, en ik mocht toen hun voorprogramma doen. Dat was op zich heel tof, maar ik mocht 'Hotellounge' niet spelen. Dat was wel spijtig. Tom Barman heeft het nog nooit gehoord, maar ik ben er zeker van dat hij het mooi zou vinden. Ooit wil ik voor hem dat nummer spelen.»

Veto: *In 'Road of hell and sweetness' komt de zinsnede "Let's see who goes down first" voor. Is dat een bewuste verwijzing naar de gelijknamige openingstrack van The ideal crash?*

Helsen: «Da's heel *neig* dat je dat vraagt. Het is leuk om nog eens te praten met iemand die ook nog luistert naar wat ik zeg. Ik was het zelf bijna al vergeten. Ik moest ergens optreden en ik wou dat nummer brengen, maar het was nog niet helemaal af. Er was één zin waaraan nog moest worden gesleuteld. Toen ik aan het schrijven was, lag *The ideal crash* toevallig naast mij. Ik nam de cd vast, zag 'Let's see who goes down first' staan en heb dat gebruikt op de plaats waar nog iets schortte. Het kwam gewoon goed uit.»

Vincent Byloo

Woensdag 29 november geeft Tom Helsen in de Fnac in Leuven een minikonsert.

“Hier zijn tien nummers:
luister ernaar en doe
ermee wat je wil”